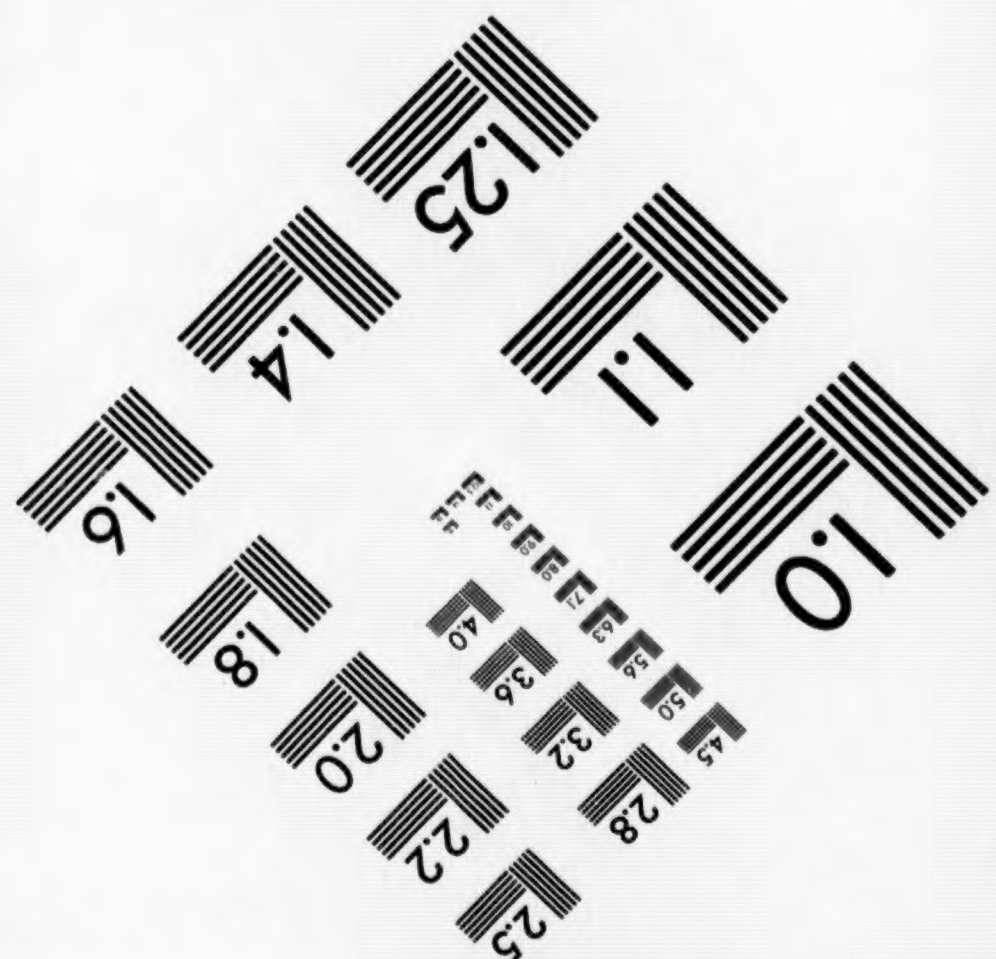
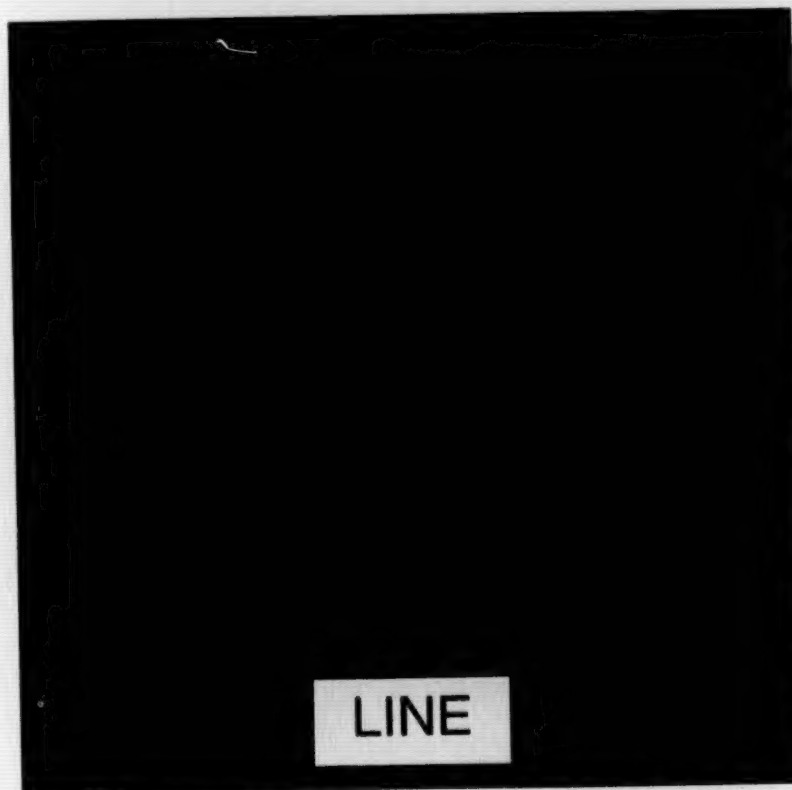
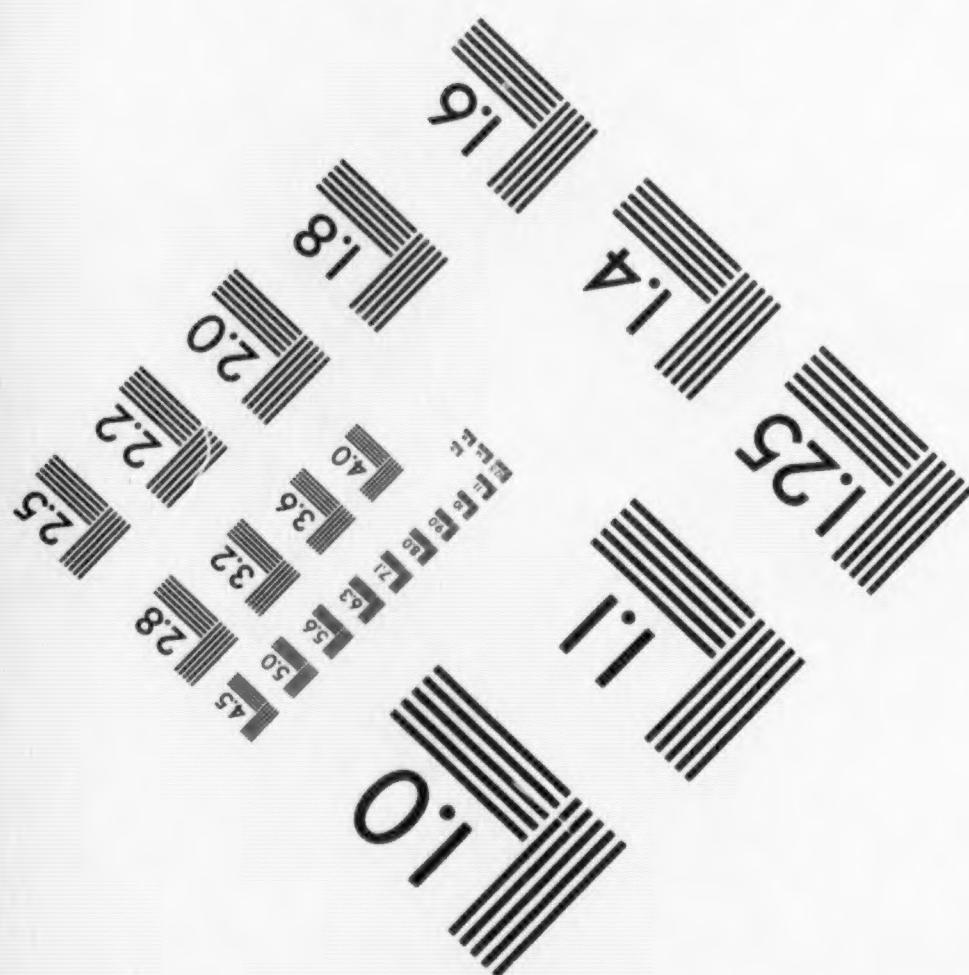
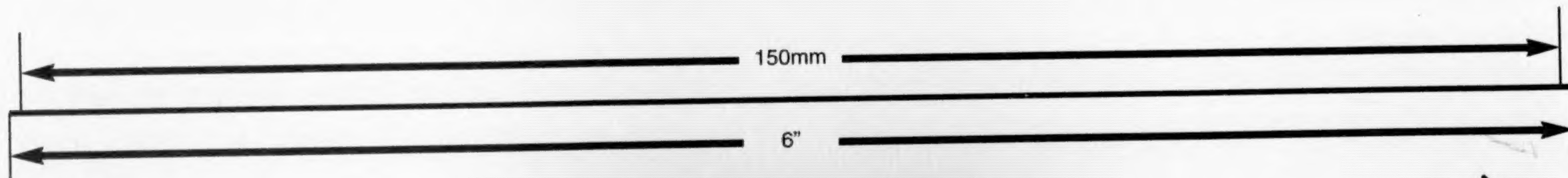
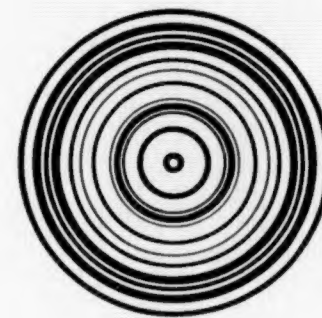
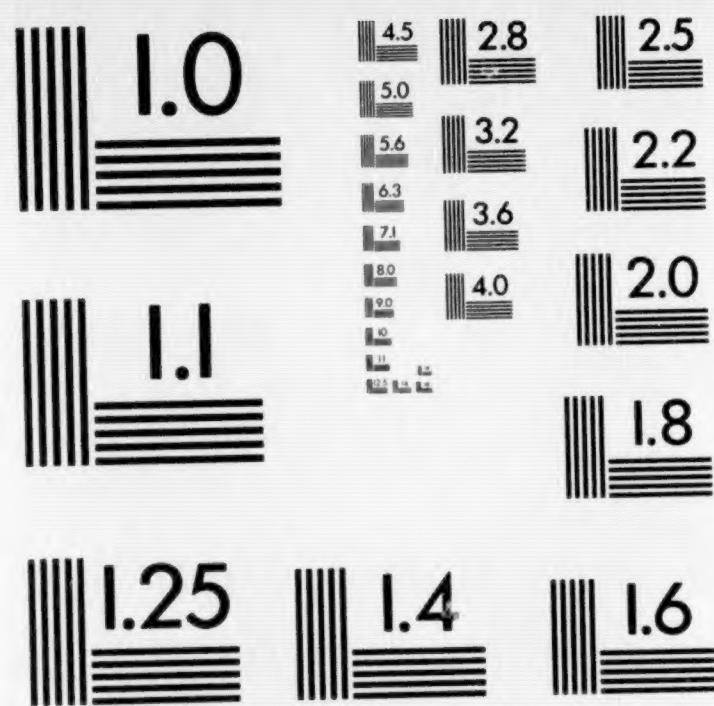
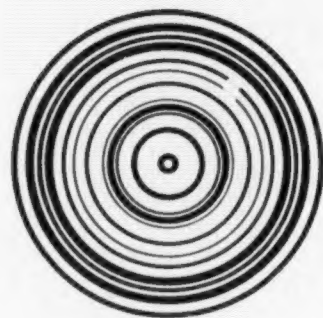
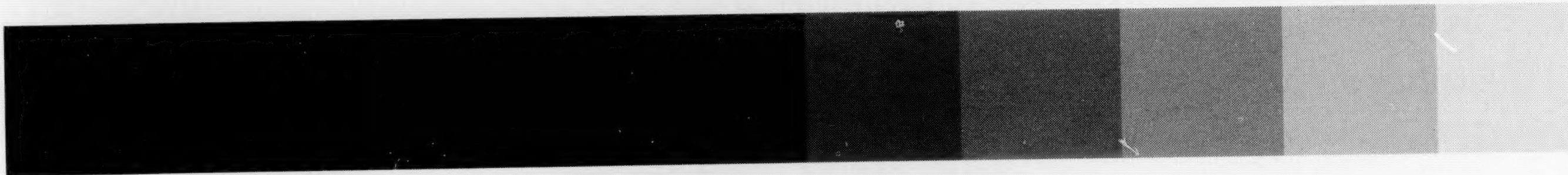
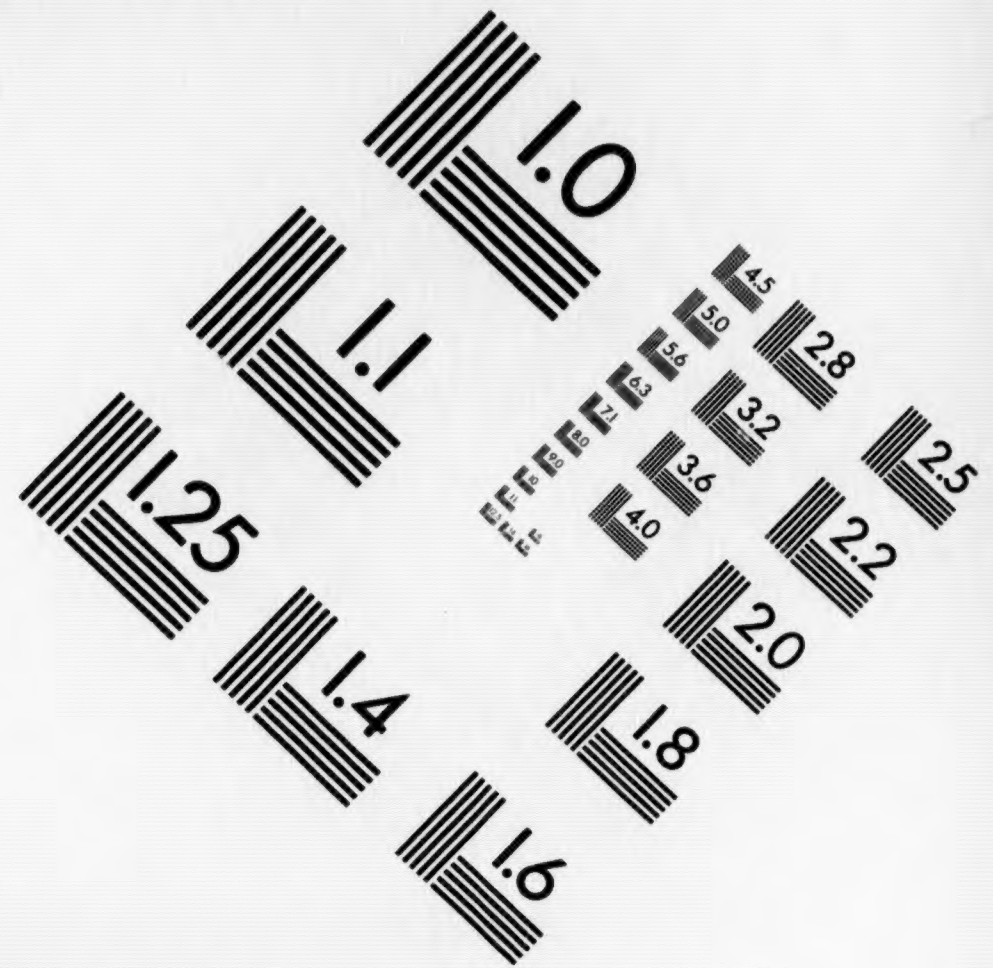
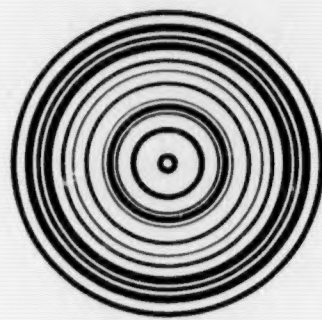
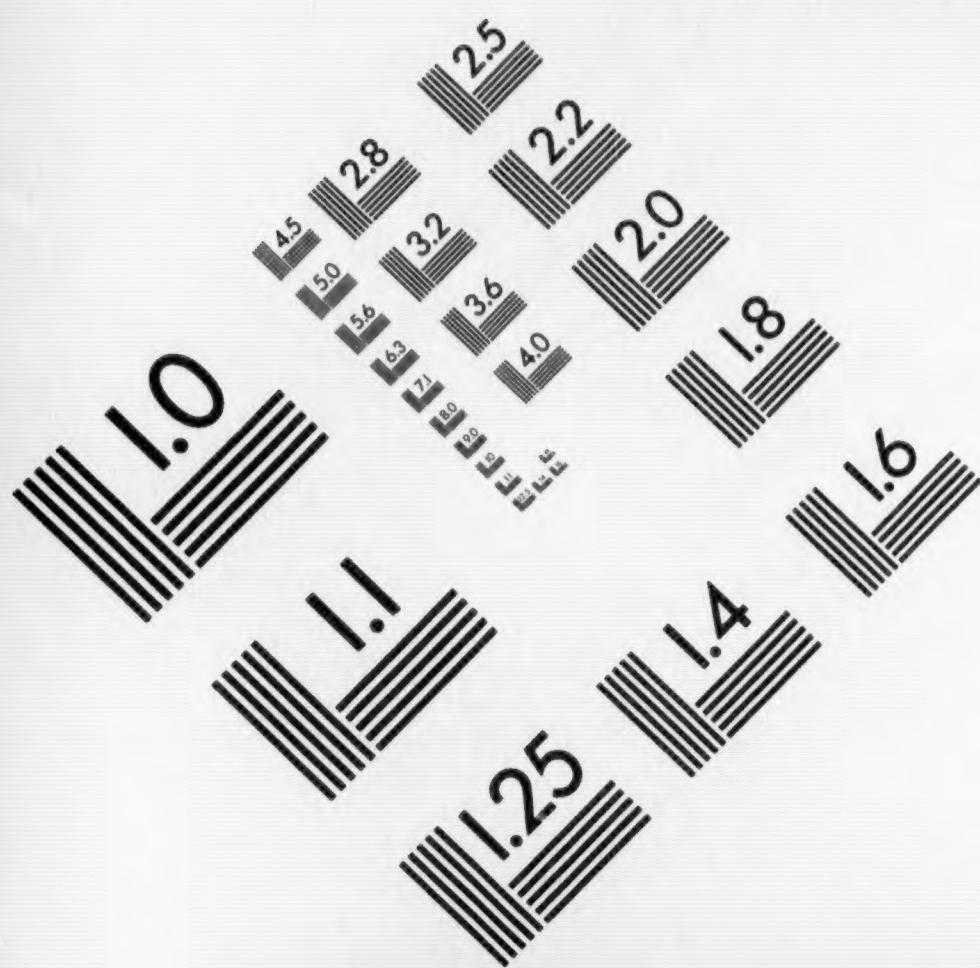

START

CONTROL TEST TARGET for Kodak Quality Monitoring

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Uu Vv Ww Xx Yy Zz
Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Uu Vv Ww

Note: This target is intended for routine quality control checking and uniformity.
It is not to be used for certification of meeting any ANSI or ISO Standards for image quality requirements.
Note: To record background density, use a blank sheet of white paper.

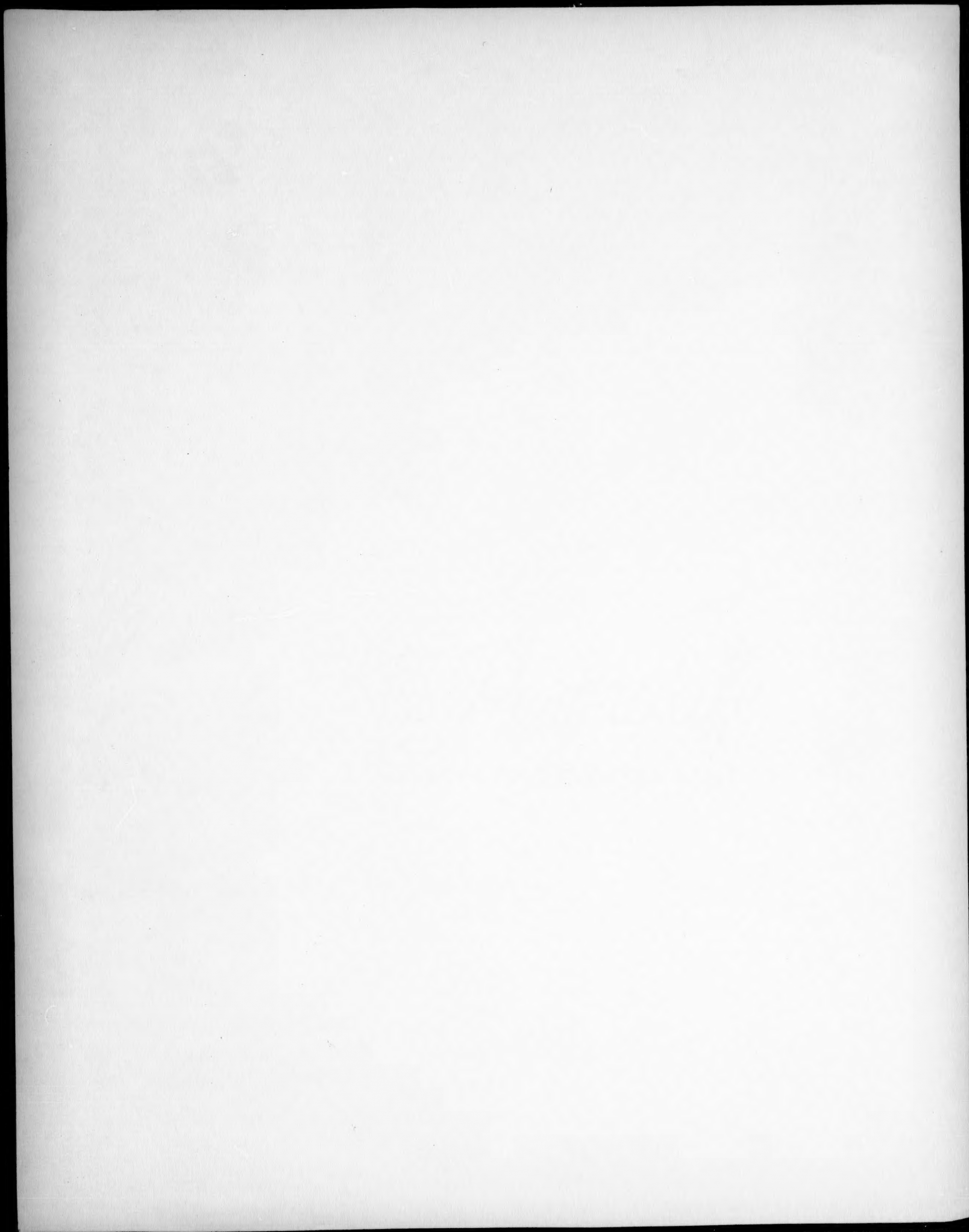
A-2289 CAT 800 7403 Rev. 2/00 © Eastman Kodak Company, 2000 Printed in U.S.A.

Document Imaging
EASTMAN KODAK COMPANY
Rochester, New York 14650
1-800-232-8811

DOCUMENT
IMAGING

Microfilmed 2005
By the
Center for Jewish History

For
YIVO Institute
For Jewish Research

NEW YORK, NY

Reproduction may not be made
without permission.

YIDDISH DRAMA

PRESERVATION

PROJECT

YIVO
LIBRARY

REEL

Y-2005-1903.36

Bimko, F.

**Di intrige : tragi-
komedye in 3 akten.**

Varshe, 1920.

BIBLIOGRAPHIC RECORD TARGET
YIVO INSTITUTE FOR JEWISH RESEARCH

Master negative Storage Number Y-2005- 1903.36

Bimko, F. (Fishl), 1890-1965.
Di intrige : tragi-komedye in 3 akten.
Varshe : A. Gitlin, 1920.
54 p. ; 24 cm.

1. Yiddish drama.--lcsh
I. Poland-Warsaw

ID : NXYH01-B3694   CC: 9114   DCF: [HBR]
CALL #: /4395

Reduction ratio X 10.0

פ. בימקא.

די אינפריגע

טראג - קאמעדיע אין 3 אקטען.

הר"פ
1920.

פערלא
א. גיטלין.
ווארשע

פ. בימקא.

די אינפאריגע

טראג = קאמעדיע אין 3 אקטען.

ת"פ
1920.

פערלא
א. גיטלין.
ווארשע

ווצשא תר"פ דרוקערני ש. סיקארא י. מילנער באוואלדפקי 6

פערזאנען:

דאקטאר.
פרייל. פריעד.
פרייל. שטייעד.
דינסטמיידעל.

דענען איבערזעצן און אויפ
פיהרן אויף ווערלערס'אין
ביהע, — צו מען זיך פריהער
פערשטענדיק מיט'ן מחבר.

Drukarnia SZ. SIKORA i I. MYLNER Nowolipki 6.

די סצענע:

דער קאבינעט ביים דאקטאר. ריינ-חיים הילצערן מעבעל. א
קרויזשקע. טישעל מיט שטוהלען. דונאלדעאם אויף דער ערד.
א בעזונדער ווינקעלע פאר די ליורנישע אינסטרומענטן,
וועלכע פערשאפען א'אונגהיימליך געפיהל מיט זייער מע-
סאל-ריינעם גראנץ.
אין הינטערגרונד: א סקענעט פון א מענש.
ווען דער פארהאנג הייבט זיך אויף זעהט מען דעם דאקטאר:
א יונגען שלאנקען ברונעט, — ווי ער זיצט אויף דער
קרויזשקע מיט דער פרייל, פריעד אין א זעהר אינטימער פאז.
פ ר י י 5. פ ר י ע ד (זייד זיך בעפרייען פון איהם): א... לאזט...
לאזט ה' דאקטאר, ס'איז א'נעולה פון אייך...
ד א ק ט א ר (בערוישט): ס'איז א'נעולה זיך צו קושען?...
פ ר י י 5. פ ר י ע ד (זי פריהער): ס'איז ניט שען!... געהט...
נעהט... איהר האט שוין גענוג!...
ד א ק ט א ר (קושט הייסער): א... איהר האט זיסע ליפען...
(אין איין אשעס) כ'וועל זיי אייך א'נבייסען!... כ'וועל אייך אויסקנע-
טען!... כ'וועל אייך...
פ ר י י 5. פ ר י ע ד : צו — קוועטשען!...
ד א ק ט א ר (זייד): כע-כא-כא!... נידן!... אויסקוועטשען פון
אייך א קליין ביסל? זאגט!... א טראפעלע זאגט!... איהר האט
אזוי פיל!... אזוי פיל!...
פ ר י י 5. פ ר י ע ד (ברוגלעך): וואס בין איך א'נעפעל מ'זאל
פון מיר קוועטשען?...

די אינסטרויע 3

דאָקטאָר: איהר שפאסט, פרייל. פריעד...
פרייל. פריעד: ניין, איהר שפאסט... לאזט!... (ווערט זיך)
בנאמנות, כ'וועל נישט מעהר קומען צו אייך...
דאָקטאָר (פלאצט אַרויס מיט אַ געלעכער): איהר וועט עס
נישט טהון!... און כ'וועל אייך בעטען, וועט איהר קומען... ס'איז
נישט אזוי געפעהרליך... (שטיקט איהר קושענדיג, ס'קלינגט).
ס'דינסט מיידעל (ווייזט זיך): ער רופט צום טעלעפאן!
דאָקטאָר (וואָס איז אַבגעטרעטען, מאַכט אויף זיך גלייך דעם
קראַנאָט, אינצופרידען): גוט... גוט... כ'בעה גלייך...
דינסט מיידעל (אָב)
דאָקטאָר (ניט אַ ברום): הום... ס'זיך זיין פֿון קליניק...
ענטשולדיגט! (אָב)
פרייל. פריעד (מאַכט זיך צורעכט דו פֿינורע פֿאַר'ן מאַ-
דעמען-שפיגל; איהר געזיכט דריקט אויס צופרידענהייט)
דאָקטאָר (קומט-צוריק): אַ!... ער רופט מיך צו אַ קראַנ-
קען!... געמיינט: ס'איז פֿון שפיטאַל, כ'וועל ברויכען אַוועקגעהן.
פרייל. פריעד (פערזאָנלעך): ס'טרעפט: איהר זאָלט
ברייכען אומגעריכט אַוועקגעהן?
דאָקטאָר: כ'ווייס, מ'ברענגט אַ קראַנקען...
פרייל. פריעד: איז נישטא קיין דאָקטאָר אויף דזשור?...
דאָקטאָר: יאָ... אָבער... ס'איז פֿערשיעדען... כ'האָט שוין
געטראָפֿען, און כ'האָב געמוזט אַוועקגעהן אין די אַרפֿנאַהם-שעה'ן
ווען ס'האָבען געוואַרט געסט אין וואַרט-צימער...
פרייל. פריעד: דאָס איז אינטערעסאַנט...
דאָקטאָר (פערזיכערט): און זאָגאַר אין מיטאַג-שעה; מ'האָט
געמוזט צוריק אַראָבנעמען ס'עסען פֿון טיש... (וועזען זיך צוואַמען אויף
דער קרויזעקע - ס'קלינגט).
דינסט מיידעל (אין טיר): מ'רופט...
דאָקטאָר: וויעדער?... דער טעלעפאן רופט נישט...
פרייל. פריעד: מ'ברויך אַבדעקען די דראַהט...
דאָקטאָר (שטייכענדיג): דאָס קאָן מען נישט... ענטשול-
דיגט, כ'מוז אַ פֿליק טהון... (אָב).

פרייל. פריעד (מישט דעם אַלכאָם אויפֿ'ן טישעל, האַלט
איינגעבויגען, איי-קוקענדיג זיך אין די בילדער, פויזע).
דאָקטאָר (קומט צוריק): ס'איז שוין נישט אויסצוהאַלטען!
פרייל. פריעד: וואָס איז?
דאָקטאָר: אויב ס'איז נישט מעגליך, כ'זאָג אַצינד אַרי-
בערקומען, — וועלען זיי בעשטעלען אַנאָדער דאָקטאָר!...
פרייל. פריעד: און אַפֿשר ווילט איהר אַריבערגעהן,
שטערט אייך נישט!...
דאָקטאָר (נערעווען): וואָס אייך פֿאַלט איין?...
פרייל. פריעד: איך קען אַצינד אַוועקגעהן; און אויב
איך בין אייך גערן — וועל איך קומען אַנאָדערשמאַל!...
דאָקטאָר: איהר בעליידיגט מיך!...
פרייל. פריעד: ס'זאָגט: איהר קענט פֿערלירען געלד,
צייט... און...
דאָקטאָר (ווי פֿריהער): איהר בעליידיגט מיך!...
פרייל. פריעד: איך מיינען עס גאַנץ ערנסט!
דאָקטאָר (נערעווען): איך וועל דאָך אייך נישט לאָזען זי-
צען, צו הייסען קומען שפעטער, צוליבע עפֿיס אַ ווייזט ביי אַ
קראַנקען, וואו ס'קען מיר אַריינפֿאַלען אַ קליינע כומע האָנאַראַר...
פרייל. פריעד: און דער נאָמען?...
דאָקטאָר: אַך!
פרייל. פריעד (צופרידען): נו, אויב איהר מיינט עס
ערנסט, בין איך צופרידען!...
דאָקטאָר: נאָטירליך! ווען, זאָגאַר, איהר זאָלט נישט זיין
ביי מיר, פֿאַהר איך אין דער צייט נישט אַרויס. נאָר פֿאַרברענג
אין קאַפינעט, איבער מיין לעהר-בֿוך...
פרייל. פריעד (לאַכט ויס): בין איך אייער לעהר-בֿוך
אין דער פֿרייער צייט?...
דאָקטאָר (דערנענטערט זיך צו איהר, וויל איהר אַרומנעמען):
אַ, אויב איהר פֿערשטעהט אַזוי, איז גוט... זעהר גוט...
פרייל. פריעד (מאַכט זיך בריי-שנעל אַרויס): דאָס טהו
אין נישט!...

דאָקטאָר (ערשטוינט): וואָס איז...
פֿריי. פֿריעד: ס'זאגט...
דאָקטאָר: איהר זייט קאָפּירונע...
פֿריי. פֿריעד: כ'בין עס גאָרנישט...
דאָקטאָר: איבער איין רגע האָט איהר געפֿיטען אייער
נאָטור!...
פֿריי. פֿריעד: כ'בין פֿריהער אויך די אייגענע געזונט...
דאָקטאָר: ניין! איהר האָט יאָ צוגעלאָזען צו זיך!...
פֿריי. פֿריעד: און אַצינד וויל איך נישט מעהר...
דאָקטאָר (ברונידען): אָ... ס'איז ריכטיג... ריכטיג...
פֿריי. פֿריעד: וואָס מיינט איהר?...
דאָקטאָר (וי פֿריהער): כ'ווייט שוין...
פֿריי. פֿריעד: וואָס ווייטס איהר?...
דאָקטאָר: פֿריהער האָט איהר מיך בעדאָרפֿט... און
אַצינד?...
פֿריי. פֿריעד (פֿערפֿלאַמט): איהר בעליידיגט מיך!...
דאָקטאָר: כ'קען נישט אַנדערש קלערען... (נעמט איהר האַנד
ביים פולם, דעלוקאט).
פֿריי. פֿריעד: וואָס ווילט איהר טהון?...
דאָקטאָר: זעהן ביי אייך די היץ?... (קוקט אויפֿ'ן גאָר-
דענעם וויינער וואָס ר'האַלש אין דער אַנדערער האַנד).
פֿריי. פֿריעד (גאָר אַ ווילע): נו?...
דאָקטאָר: אונגאַרמאַל!
פֿריי. פֿריעד: ווי?
דאָקטאָר: זעקס-אונדרייסיג וועניגער-צוויי...
פֿריי. פֿריעד: ס'הייסט: גאָר וועניגער וויפֿיל מ'ברויך
האַבע...
דאָקטאָר: איהר... (לאָזט אָב די האַנד) ס'איז נישט קיין
וואונדער, איך האָב פֿריהער געוואוסט: אַז די טעמפּעראַטור איז
ביי אייך געפֿאַלען?...
פֿריי. פֿריעד (פֿערשעמט): איהר האָט דען פֿריהער ביי
מיר געזעהן ב'פולסט?...

דאָקטאָר (נעמיטריד): פֿריהער האָב איך איהם געשפֿירט
אין איטליכען גליעד ביי אייך, און אַצינד ברויך איך איהם זוכען!...
פֿריי. פֿריעד (קוקט איהם אַ ווילע אין די אוינען, און
כאַפט אַרום ווין קאָפּ מיט בידע הענד און קושט): כ'האַב אייך אוי-
מישנע דאָס געטהון!... כ'האַב אייך געוואָלט אויספרובען, וויל
כ'האַב אייך לייעב!...
דאָקטאָר (קושט איהר ליידענשאַפֿטליך): און איך האָב גע-
וואוסט, אַז איהר טהוט עס ווייל איך האָב אייך לייעב!...
(ס'קלינגט).
דאָקטאָר (נערוועז): דאָס קלינגען רעגט מיך כסדר אויף!...
ס'דינסט מיידעל (קומט אַרײַן): ס'פֿרייל שטיי ר... (ביידע
בלייבען צומומעלט).
דאָקטאָר: נישט געקענט זיך אויסקלייבען קיין בעסע-
רע צייט!...
פֿריי. פֿריעד (ווי איהם בערוהיגען): בערוהיגט אייך,
לאזיס!... וואָהרשיינליך ווייסט זי דאָך, דאָס איהר זייט פֿריי צו
דער צייט?...
דאָקטאָר: נו יאָ, וואָס מאַכט מען מיט איהר?...
פֿריי. פֿריעד (קליינקליך): איך בין גאַנץ זיכער אין אייך,
לואיס, כ'וועל נישט זיין אייפֿערדיכטיג...
דאָקטאָר (עמפֿערט): ניין!... כ'וועל איהר הייסען זאָגען:
איך בין אַרויסגעפֿאַהרען צו אַ קראַנקען...
דינסט מיידעל: איך האָב שוין אָבער געזאָגט איהר
זייט ביי זיך אין קאַפּינעט!...
דאָקטאָר (אויפֿגערענט): ווער האָט אייך געפֿעטען זאָגען?...
פֿריי. פֿריעד (קרינקליך): ס'מאַכט נישט... זי קען
אַריינקומען!...
דאָקטאָר (קען ויך נישט שטילען): וואָרט, איך וועל שווע-
רען: זי האָט געזאָגט, דאָס איהר זייט ביי מיר אין צימער?...
דינסט מיידעל (נעמאָרען ביי זיך): יאָ.
דאָקטאָר: נו...
פֿריי. פֿריעד: איז דאָך פֿערפֿאַלען!... וואָס האָט איהר

זיך אונזערענגען? ... בחנם אָפּעסען ס'האַרץ?...

דאָקטאָר: ס'עוועט מאַל אין לעבען!...

פֿרייַל. פֿריער (פֿאַר זיך): זעלבסטפֿערשטנודל, און איך וואָלט מעהר גערן געזעהן, איהר וואָלט זי אויסמיידען!... זי האָט זעהר אַ שלעכטע צונג!... קיין שטיק געזונד וועט איהר שוין נישט צונעמען!... אָבער — קיין שונא וויל איך מיר און נישט איינקויפֿען!... (צום דינסטמידעל) געהט, הייסט איהר אַריינגעהן!... ס'דינסטמידעל (שטעהט).

דאָקטאָר (נאָך אַ ווילע): איהר האָט נישט פֿערשטאַנען, וואָס מ'האָט גערעדט צו אייך?...

ס'דינסטמידעל (רוקט זיך אַרויס).

דאָקטאָר (גערודע): כ'וועל מיט איהר עפּיס ריידען, און פֿאַהר גלייך אַרויס!...

פֿרייַל. שטויבט זיך אַרױס, קומט אַרױס, בעמערקט די סיטואַציע, בלייבט שמעקן ביים טויר: גוט מאַרגען!...

פֿרייַל. פֿריער (אַראָפּגעראָט נ'קאָפּ): גוט מאַרגען!

דאָקטאָר: אַ... (נישט איהר די האַנד) כ'האַב גאָר פֿערזעהן!... אַזוי אומגעריכט?...

פֿרייַל. שטויבט זיך: ווירקליך: נישט לאַנג בעזוכט צו דער צייט!...

דאָקטאָר: ס'האַט עפּיס אַ וויכטיגע בעדייטונג אייער קומען?...

פֿרייַל. שטויבט זיך (געקרינקט): ווי ווילט איהר דאָס אויס-כאַפען מיט איין אָטעם!... נישט מ'בעט אַ טריט ווייטער פֿון טהיר? דאָקטאָר (נישט אַרוק אַ בענקעל): זיצט!...

פֿרייַל. שטויבט זיך (טהומ אויס דעם מאַנטעל, האַלט איהם אין האַנד. פּויע): כע... ס'האַט אייך געמוזט שלעכט טרעפֿען מיין אַהערקומען. ה' דאָקטאָר, און איהר זעהט נישט: כ'האַט שוין נ'מאַנטעל עטליכע סעקונדען אין האַנד?...

דאָקטאָר (כאַפט זיך, נעמט איהם אָפּ): באמת פֿערגעסען!... פֿאַרוואָס האָט איהר איהם נישט איבערגעלאָזט אין פֿאָדערצימער? (קלינגט).

דינסטמידעל (קומט אַרױס).

דאָקטאָר: נ'מאַנטעל?

דינסטמידעל (נעמט איהם מיט מיט זיך — אָפּ). פֿרייַל. שטויבט זיך (וואָס האָט זיך אַוועקגעזעצט אויפֿן שטוהר, איינגעקוקט אין שפיגלעך, אַ גרעס נעמט איהרע הערערעך): און איהר וואָס זיצט אַזוי פֿערקלערט, פֿרייַל. פֿריער?

פֿרייַל. פֿריער (כאַפט זיך): ס'דולט זיך אייך!... פֿרייַל. שטויבט זיך: אָבער מערקווירדיג: ביים אַרויסגעהן פֿון שטוב, און אויפֿן גאַנצן וועג געהענדיג, איז ביי מיר נישט אַנדערש אויסגעקומען: כ'וועל אייך דאָ טרעפֿען!...

פֿרייַל. שטויבט זיך (מאַכט זיך קוראַט): ווירקליך געווען אַ טראַף!...

פֿרייַל. שטויבט זיך (שטייכענדיג): כ'מיינ פֿערקעהרט!...

פֿרייַל. פֿריער (צוטומענט): וואָס!...

דאָקטאָר (כאַפט אויס): פֿרייַל. שטייער, ס'איז נישט ריכטיג! איהר זייט אונזיסט חושד!...

פֿרייַל. פֿריער (ברוג): ס'מאַכט נישט!... איך מאַך מיר וועניג פֿון דעם, וואָס ס'פֿרייַל. שטייער האָט גערן מיך צו בע-ליידיגען?...

פֿרייַל. שטויבט זיך (נעמט אָפּ): כאַ-כאַ-כאַ... ס'איז קוים גע-ווען אַלייכטער שפּאַס, און איהר האָט זיך שוין בענומען? אַ פֿרעמדער וואָלט ווירקליך געקאָנט מיינען עפּיס!... (קוקט אָנגעשמערענט אויפֿן דאָקטאָר).

דאָקטאָר (רידקט): ס'איז מיר זעהר אונאַנגענעם!... פֿרייַל. שטייער, לאָזט איבער די שטעכונגעס!...

פֿרייַל. פֿריער (ווי פֿריהער): ס'שאַדט נישט, זי קענען קומען אויף מיין חשבון!... ס'שאַדט נישט!...

דאָקטאָר (איינגעשפּאַרט): איך וויל עס אָבער נישט!... פֿרייַל. שטויבט זיך (אויפֿגערינגט): מאַדנע!... כ'האַב, דולדט זיך, גאָרנישט געזאָגט, און קאָן זיך נישט אַרויספֿלאָנטערען ביי אייך?...

דאָקטאָר: ס'פֿרייַל. פֿריער איז ביי מיר דער אייגענער גאַסט וואָס איהר — איהר זייט מיר ביידע גלייך ליעב!...

פֿרייַל. שטויבט זיך: אָבער!... כאַ-כאַ-כאַ!... איך האָב עס

דאָך וואָרן נישט אזוי ווייט געמיינט!... (געזענערט): ה' לואיס, גיט מיר דעם מאַנטעל!...

דאָקטאָר: וואָס ווילט איהר טהון?...

פריי.ל. שטייער: אַוועקגעהן.

דאָקטאָר: ניין! איהר בלייבט איבער!

פריי.ל. שטייער: איך בין דאָ אַריינגעקומען אַהער אָהן דער מינדסטער אַהונג, און ווען ס'איז דאָ שריהער עפּים געוואָרען גע-רעדט אַזעלכעס, וואָס איך האָב אונגערן אָנגעריהרט. — קאָן איך אייך שווערען, דאָס איך בין גאַרנישט אויסען געווען און גאַרנישט געמיינט, וואָס איהר!...

דאָקטאָר (נעמט איהר אַין): איהר זייט צופֿיעל אויפגע-רעגט!... כאָ-כאָ... קומט... איהר מיינט ווירקליך?...

פריי.ל. שטייער: ס'איז מיר אַלץ איינס... איהר קאָנט וואָס איהר געפֿעלט!...

פריי.ל. שטייער (וועגט זיך צוריק): דער ה' לואיס איז מיין פֿריינד, פונקט אזוי ווי אייערער, און פֿיליכט — מעהר!...

דאָקטאָר: בעשטימט... בעשטימט... פריי.ל. שטייער (שטערצדיק): און ווער האָט דען פֿיס צו אייך?...

דאָקטאָר: יאָ... (וויל אַבווענדען) אָבער צו-וואָס טויג מיר ס'גאַנצע רעדען? איהר זייט מיר ביידע אָנגעלעבטע געסט!...

פריי.ל. שטייער: דאָס פֿרעהט מיך זעהר... פֿונדעסט-וועגען, (נאָכט ויר האַרציג פֿונאַנדער) וואָס זיצט איהר אזוי אַראָפּגע-לאָזט די נעז?...

פריי.ל. שטייער: פֿריי.ל. שטייער, וואָס מיינט איהר, כ'געה איהם ביי אייך אַוועקגעהמקן?...

פריי.ל. שטייער (שטעהט ראַפּטום אויף): ה' דאָקטאָר, וואו איז מיין מ. נאָעל?

דאָקטאָר: וואָס ברויכט איהר איהם?

פריי.ל. שטייער: איך געה אַוועק!...

דאָקטאָר: אַך, ס'איז דאָך אונגעגליך, איהר זאָלט אייך נישט קענען צונויפֿ-עדען?...

פריי.ל. שטייער: כ'ווייז נישט, ס'פֿרייליך שטייער איז

10 פ. בימקא

ספּעציעל אַהערגעקומען מיט אַ פֿראַטענויע: שוין איהר אַריינקום איז נישט געווען קיין גלייכער!...

פריי.ל. שטייער (שומט אויס): זעלבסטפֿערשטענליך! לאָ-וען שטעהן פֿינף מינוט אין דרויסען, ווייל ער איז נאָך נישט גע-האַט פֿראַג געוואָרען מיט אייך — הייסט אַ גרויסע בעליידיגונג!...

דאָקטאָר: אַ... ווילט איהר מ'ך חושד זיין, אז איך האָב געמיינט צו געווינען צייט: אז ס'פֿרייליך פֿריער זאָל קאָנען אַבווי-שען פֿון געזיכט די שפּורען, מ'זאָל נישט קענען אין זיי עפּים דערקענען!...

פריי.ל. שטייער (אין פעם): ס'קומט נישט אַנדערש אויס!...

פריי.ל. שטייער: כ'ווייט נישט... נאָר אז איך האָב אייך געשטערט אין אייערע אינטימע געשפּרעכען — דאָס ברויכט איהר שוין נישט אַבלייקענען!...

פריי.ל. שטייער (נערמען): איך געה אַוועק! דאָקטאָר (כאַפט זיך פֿאַר'ן קאַפּ): וואָס אַ פֿרוי קען קומען אויפֿ'ן געדאַק?...

פריי.ל. שטייער (נעמט חיינען אויפֿ'ן קול): יאָ... ס'איז גוט אזוי... ס'איז גוט אזוי... כ'האָב עס מיר פֿערדינט!... (פֿאַלט אַריין אין היסטעריקע).

דאָקטאָר (פֿערצווייפֿעלט): בערוהיגט אייך!...

פריי.ל. שטייער: אז כ'האָב זיך אָפּגעגעבן מיט איהר, גע-רעדט, שפּאַצירט, און נישט געקוקט וואָס די גאַס רייסט מיר אויס די אויגען!...

דאָקטאָר: כ'וועל נאָך היינט ברויכען אַרויסרופֿען אַ דאָק-טאָר צו זיך און קאַבינעט!...

פריי.ל. שטייער (חישט): אַך... אַך... אַך... איך וועל עס נישט אויסהאַלטען!... ה' לואיס, בעשטעל מיר אַ דראָזשקע!... טהוט מיר אַ געפֿעליגקייט!...

דאָקטאָר: נו, פֿריי.ל. שטייער איהר האָט עס נויטיג בע-דאַרפֿען?...

פריי.ל. שטייער (קאָמפּלויטירט): איך האָב נישט אַנדערש געקענט!...

די אינטעריגע

די אינטעריגע

פרייל. פריעד (מעהר-וועג בערוהיגט) גוט... כ'וועל שוין וויסען...

פרייל. שטייער: ווי איהר פערשטעהט... דאקטאר: בין איך געווען גערעכט, פרייל. שטייער, ווען כ'האב איך נישט געוואלט אויפנעמען?...

פרייל. שטייער: ס'קען זיין... (פויט איך האב פון אנהויב אליין אויך געוואלט אוועקגען נאך, איך האב זיך גלייך איבער געלענט...)

(ס'קלינגט). דינסטמיידעל (קומט אריין): א מענש ווינשט מיט אייך צו רעדען!

דאקטאר (נעמט ארום זיין ווינער): זאל ער קומען פון האלב-פינף ביז האלב זיבען; איך נעם אצינד קיינעם נישט אן... דינסטמיידעל: ס'איז פון דארטען, וואו מ'האט פריהער גערעדט מיט אייך דורכ'ן טעלעפאן!

דאקטאר: הום... ווי לאזט מען זיי ביידע דא איבערן... פרייל. פריעד (מעהר געלאסען): געהט אריין, ה' לואיס, שטערט אייך נישט...

דאקטאר: איהר וועט זיך פריהאלטען רוהיג... פרייל. פריעד: קלעהרט נישט איבערן... דאקטאר (צום פרייל. שטייער): ענטשולדיגט!... איך קום צוריק... (א.ב. א געדוקטע שטימונג).

פרייל. שטייער: כ'ויל מיט אייך עפס רעדען... פרייל. פריעד (נאך א ווייטע): רעדט... פרייל. שטייער: איהר האט לייעב לואיס?... פרייל. פריעד (קלעהרט נאך): און איהר?... פרייל. שטייער: כ'ויל וויסען ביי אייך... פרייל. פריעד: און איך וויל וויסען ביי אייך... פרייל. שטייער: אויב און, ווילט איהר איך זאל איך פריהער זאגען?...

פרייל. פריעד: יא... פרייל. שטייער: און וואס קען אייך, אייגענטליך, אינ-

12 פרייל. שטייער: און וואס קען אייך, אייגענטליך, אינ- ביסקא

טערעסירען—צו איך האב לייעב לואיס, צו איך האב איהם נישט לייעב...)

פרייל. פריעד: מסתמא געהט עס דאך מיר אין עפעס?... פרייל. שטייער: הייסט עס: איהר האט איהם לייעב... פרייל. פריעד: דאס איז מין זאך... נאך זאגט מיר אויף דעם, וואס איך פרג ביי אייך?...

פרייל. שטייער (קלעהרט נאך): זאגען אייך?... גוט!... איך האב איהם לייעב... נו... פרייל. פריעד: און?...

פרייל. שטייער: און נישט פון היינט, אויך נישט פון בעכטען, נאך פון פאר איהרען, און פילייכט: נאך מעהר... (קריינק יד) ס'איז איבערהויפט און א צייט, אהן א רעכנונג ווארעם מ'קען דען, אייגענטליך, קאנטראלירען די געפיהלען, ווען זיי האבען זיך צוגעלאזען צו א מענש... און ווי דאס אינגאנצען איז א גע- פיהל-זאך?...

פרייל. פריעד: נ' יא... א הום... פרייל. שטייער (נאך א ווייטע): נו, וואס זאגט איהר?... פרייל. פריעד: גאר נישט!... כ'האב גארנישט וואס צו זאגען!

פרייל. שטייער: אויב און, קען איך אפשר בעטען אז איהר זאלט מיר נישט געהן אין וועג אריין?... פרייל. פריעד: נו...)

פרייל. שטייער: פרייל. פריעד, בעת איך זאג מיר שוין אויסגעטראטען אז א ברייטען וויג, און איבע געגאנגען אהער אויף אונז מהלך— זאלט איהר מיר נישט קאליע מאכען!... פרייל. פריעד: איך האב גאר נישט אין זין אייך קאליע צו מאכען, ווי ס'זאל פאר מיר גוט זיין... פרייל. שטייער: ס'הייסט, איהר געהט מיט מיר ארויס אין א מלחמה?...

פרייל. פריעד: ווי איהר פערשט, ה... פרייל. שטייער: כא-כא-כא... און איהר גלויבט צו זיין די שטארקע?...

די אינטעריגע 13

פריי.ל. פריעד: כוויס?...
פריי.ל. שטייער: און צוליעב וואס טהוט איהר עס?
פריי.ל. פריעד: אלץ גלייכער ווי אליין זיך אַבצוואַגען...
פריי.ל. שטייער: ה-ם... (מיט) זאגט מיר, פריי.ל. פריעד.
צוליעב וואס טהוט איהר עס?...
פריי.ל. פריעד (זאגט): כא-כא-כא... ווייל — ס'האָרץ וויל
אזוי... איהר האָט דאָך אליין געזאָגט: מ'קען נישט איינפיהרען קיין
קאנטראַלע איבער די געפיהלען, ווען זיי צולאָזען זיך צו אַ מענשה...
פריי.ל. שטייער: ה-ם...
פריי.ל. פריעד: איך מיינ: מ'זאָל זיך ביידע אָנפערטרויען
אין לאַסי'ן... זאָל ער זאָגען?...
פריי.ל. שטייער: אַ, דאָס ווילט איהר איהם צוגרייטען
אויף אייערע צערטליכקייטען און אויף אייערע לאַסקעס?...
פריי.ל. פריעד (זאגט פעררענען): כא-כא-כא...
פריי.ל. שטייער: פריי.ל. פריעד, זאָלט איהר וויסען: אַז
איך וועל מיך נישט אַבשרעקען... כאַסט איך בין עלטער פאַר
אייך, בין איך פאַר דאָס שטאַרקער אַן דער נאַטור... (שטעהט
אויף, נעמט זיך צורעכט מאַכען די פרייזורע. א. ז. ה.)
פריי.ל. פריעד (ראפסום): איהר געהט אַוועק
פריי.ל. שטייער: יאָ.
פריי.ל. פריעד: און האָט נישט קיין מרא מיך צו לאָ-
זען מיט לואיס'ן אליין, אַז איך וועל ווירקען אויף אַם מיט מי-
נע לאַסקעס?...
פריי.ל. שטייער: שטאַרק דער קאמף-הייסער די ליעבע...
פריי.ל. פריעד: און צו וואָס זייט איהר אַהערגעקומען?...
פריי.ל. שטייער: ווייל... כ'האָב מיר געברויכט בעשלי-
סען אויף דעם, וואָס כ'האָב מיך בעשלאָסען: ביז אַצינד איז פאַר
מיר אלץ געווען אונקלאָר, נעפעלדיג... כ'האָב געזעהן: איהר קריכט
צו איהם, שפאַצירט מיט איהם, אַבער כ'האָב מיך נישט געלאָזט
צו גלויבען וואָס די גאָס זאָגט: אַז דאָס זאָל זיין וואָהר?...
פריי.ל. פריעד: און אַצינד זייט איהר זיכער?...
פריי.ל. שטייער: יאָ... ס'איז פאַר מיר אלץ קלאָר גע-

וואָרען... און כ'וועל וויסען, וואָס כ'האָב צו טהון?
דאָקטאָר (קומט צוריק): וואָס איז?... איהר געהט אַוועק...
פריי.ל. שטייער: יאָ...
דאָקטאָר: ווידער נישט געזאָגט אַדורכקומען צווישען זיך...
פריי.ל. שטייער: וואָס איז אייך אַ הילוק צו וויסען?...
איהר וועט מיר הייסען אַריינגעבען נ'מאָנטעל?...
דאָקטאָר (הויבט די אַקסען): כ'פערשטעה נישט... איהר
זענט דאָך אודאי אַהערגעקומען צו-ליעב עפּיס, ניין?...
פריי.ל. שטייער: גיט מיר נ'מאָנטעל! (פערשטיינט און
קומט צוריק אָנגעהוהן אין מאָנטעל).
דאָקטאָר: בנאמנות, ווי כ'הויב נישט אַן צו וויסען, וואָס
ס'טהוט זיך דאָ?
פריי.ל. שטייער: ס'פריי.ל. פריעד וועט אייך שוין אַלץ
זאָגען...
דאָקטאָר: אַז!... כ'האָב גרויס קריינקונג פֿון דער גאַנצער
געשיכטע...
פריי.ל. שטייער: וואָס קען מען טהון!... איהר ברויכט זיך
נישט מאַכען גאָר... כע... וואָס קען עס אייך אַרען, ווען צוויי
יונגע פרויען זענען אין אייך גלייך פערליבט?... כא-כא-כא...
דאָקטאָר: וו-אָ-ס?...
פריי.ל. שטייער (ריקט געווען זיין האַנד): יוואָס, — איהר
האָט זיך אזוי דערשראָקען?... כא-כא-כא... ס'איז דאָך אַ קלייניג-
קייט!... שרעקט זיך נישט, מ'לאָזט אייך איבער אַ פרייז האַנד צום
אויסוואַהל!... אַדיע!...
דאָקטאָר (צוטומעלט): פריי.ל. שטייער, וואָסערדט איהר?...
פריי.ל. שטייער: אַזוי איז... ה' לואיס... מער קען איך
אייך גאָר נישט זאָגען אַ צינד (מיט אַנ'אויג צו דער פריי.ל. פריעד) אַז
איך האָב אַ שיאָס אויפ'ן מויל?... כ'האָב מיט אייך זעהר פיל צו
רעדען, אויף וואָס כ'ברויך האָבען אַ בעזונדערע צייט, אַ געוויסע
צייט—נישט געציילטע מינוט, דער זיגער זאָל ליגען אויפ'ן טיש...
אַדיע!... (נעהט אַרויס).
דאָקטאָר (ברייבט אין הינטערגרונד פערקלערט).

פרייל. פריעד (וועט פערזונקען, טרערען קומען איהר אין די אויגען).

דאָקטאָר (כאַפּט ויך): פרייל. פריעד, וואָס זיצט איהר אַזוי פערנרערט?...

פרייל. פריעד: פאַר וואָס זאָל איך נישט זיצען פער-טרויערט?...

דאָקטאָר (בעמערקט טרערען אין איהרע אויגען): אַך, איהר האָט נאָרען אין די אויגען?...

פרייל. פריעד: כווייס... דאָקטאָר: ס'איז נישט שוין איהר זאָלט וויינען!...

פרייל. פריעד: נישט שוין?...

דאָקטאָר: פערשטעהט זיך... פרייל. פריעד: כ'האָב ווירקליך שוין לאַנג נישט געוויינט!...

(פאַדט אין אויגענבליק אַיין אין אַ היסעריש געוויינט, פון וועלכען זי קען ויך נישט שטילקן).

דאָקטאָר (וויי איהר צוגעמען): וואָס איז מיט איהר? איהר האָט דען שוין בעקומען אַ שלעכטען ענטפער פֿון מיר?...

פרייל. פריעד: וואָס פרויך איך בעקומען מעה-ווי כ'האָב? דאָקטאָר: נאָ, וואָס זאָל איך טהון? איהר ווייסט: כ'האָב מיט איהר קיינמאָל נישט אַפּערגעהאַט; זי שפירט צו מיר אַ בעזונדערע ליבשאַפֿט—נאָ, וואָס זאָל איך טהון!...

פרייל. פריעד: זי איז אַ געפֿערליך מענש... איהר קענט נישט איהר כאַ-אַקטירן!... זי האָט אין זיך אַזאַ בייזקייט!... זי האָט זיך פֿערשוואַרען דין אַ צורעדען פֿון מיר... דאָקטאָר: זאָס וועט איהר שפּעטער זעהן. אויב זי וועט קענען... פרייל. פריעד: יאָ... דאָס האָרן זאָגט מיר שוין... דאָקטאָר: אודא!... דאָס ערשטען ביי שוועל האָט איהר שוין אַצינד געהאַט ביי דער בענג-נישט?—(ענדערט) ווען איהר ליבט מיך—ברויכט איהר זיין פֿאַלקאָס זיכער אין מיר!... פרייל. פריעד (אויפגעריכט): זאָגט איהר עס פֿון גאַנצען האָרן!...

דאָקטאָר (נעמט איהר צו ויך): פונם גאַנצען האָרן!... פרייל. פריעד (טויעט ויך צו איהם): אויב אַזוי בין איך גליקליך!... בין איך גליקליך!... (ס'קלינגט).

דינסט מיידעל (קומט אַיין): מ'רופֿט דאָקטאָר (נערעוועט) זאָגט דאָרט: איך בין נישט אין דער היים!...

פרייל. פריעד: געהט... געהט... איך בין אַצינד גאַנץ רוהיג!...

דאָקטאָר (אַב). פרייל. פריעד (געהט לאַנגזאַם איבער'ן צימער, קלערט עפעס, נעמט אַרויף אַ שפיגל פֿון בייטעל, און שפיגלט זיך איין).

דאָקטאָר (קומט צוריק): דאָנקען גאָט, גע'פּטראָט!... פרייל. פריעד: וואָס איז? דאָקטאָר: האַלפֿ אַכט אין אַווענד זאָל איך זיך בעטייליגן גען אין אַ קאָנסיליום!...

פרייל. פריעד: אין שפיטאַל? דאָקטאָר: יאָ... פרייל. פריעד: זעצט איהר... (נעמט איהם) כוועל איך עפעס זאָגען!...

דאָקטאָר: זאָגט. פרייל. פריעד (קוקט איהם לאַנג אין די אויגען): איהר מיינט, כוועל עפעס האָבען צו איהר, אַז איהר וועט פערברענגען מיט דער פרייליך שטייער? דאָקטאָר (ערשטוינט): וואָס רעדט איהר? פרייל. פריעד: איהר קענט איהר? דאָקטאָר: יוואָס מיינט איהר? פרייל. פריעד: און ר'ווייסט, וואָס מ'דענדט וועגען איהר?...

דאָקטאָר (מוסערט): כווייסט? מ'זאָגט, זי האָט זעהר אַ שלעכטען שם אין שטאָדט!... אָבער, וואָס מיינט איהר?... פרייל. פריעד (קאָקשירט): מ'זאָגט: יענע וואָס האָבען פערברענגט מיט איהר—האָבען נישט דערלעגט... כאַ-כאַ-כאַ... די אינטרויע

דאָקטאָר (שפּרינגט אױף): צוויי...
 פֿרייַל. פֿריעד: יאָ... זי איז זעהר אַ גוטע...
 דאָקטאָר (ריכט זיך דעם שטערן): זאָל זי זיין אַ זעלכע?
 פֿרייַל. פֿריעד: יאָ און אז זי וועט קומען צו אייך, ה
 דואיס, זאָלט איהר וויסען מיט וואָס פֿאַר אַ מענטש איהר רעדט...
 דאָקטאָר (דערשטאַקט): וואָס רעדט איהר?...
 פֿרייַל. פֿריעד: כאַ-כאַ-כאַ... איהר מיינט, ס'זעט מיר
 עפעס אַרען? איהר ווייזט, די פֿרויען געפֿינען זיך בעליידיגט,
 ווען זיי געזען אַזעק, און איהר האָט זיי נישט פֿערשטאַנען...
 דאָקטאָר: פֿרייַל. פֿריעד, ליהער צום ערשטען מאל
 אונזלכע רייד פֿון אייך... אַ-האַ איך פֿערשטעה שוין: איהר ווילט
 מיר דאָ מיט עפעס אויספֿרובען?...
 פֿרייַל. פֿריעד: חלילה איך מיינ: איהר זאָלט דאָן קענען
 שפעטער אונטערשיידען פֿון מיר ביז אַזעלכע?...
 דאָקטאָר (אין פֿערלענעהייט): האָט... דאָס איז אַ זאָך...
 (ענדערשט) איך וואָלט עס קיינמאל נישט געגלויבט...
 פֿרייַל. פֿריעד: איבריגענס, מ'קען נישט וויסען, נאָר
 ס'קען זיין, ווייל זי האָט אייך ליעב... איהר פֿערשטעהט: כאַ-כאַ-כאַ...
 דאָקטאָר (אַנגעריהרט): אַ, דאָס וועל איך נישט טהון!...
 פֿרייַל. פֿריעד: זייט איהר אַ קינד... דואיס, לישווער
 אייך, צו טוועט מיר גאָר נישט אַרען!... איך וועל נאָך צופֿרידען
 זיין!... (נאָהנט צו איהם) איך וועל אייך דערפֿאַר פֿיל מעהר ליב
 האָבען!... (קומט איהם) פֿיל מעהר ליב האָבען!...

פֿאַרהאַנג.

צווייטער אקט.

ביז אַ צייט שפעטער.
 ביים דאָקטאָר אין קאַבינעט.
 דאָקטאָר (ליגט אויסגעלעבט בעקועם אויף דער קאַנאָפּע.
 ליענט אַ בוך, פֿערוויכערט נאָכדעם אַ זיגאַר, קוקט אויפֿ'ן זיינער. וואָג-
 רערט זיך): הוּם... האַלפֿ דריי... (רייענט).
 (ס'קלינגט).
 דינסטטיידעל (קומט אַרױן): ס'פֿרייַל. שטייער.
 דאָקטאָר: נישט פֿריעד?...
 דינסטטיידעל: זאָל איך זאָגען: איהר זענט נישט אין
 דער היים?...
 דאָקטאָר: כֿזייס?...
 דינסטטיידעל: הייסען אַרייננעהן?...
 דאָקטאָר: כֿזייס?...
 דינסטטיידעל: וואָס בלייבט?...
 דאָקטאָר: האָט... די אייגענע געשיכטע... ס'פֿרייַל. פֿריעד
 צווייך קומען צו דער צייט, און זיי וועלען זיך פֿאַלד בעגעגען...
 דינסטטיידעל: נו?...
 דאָקטאָר: ס'איז מיר ערעקליך אונאַגענעם!... איך קען
 מיר אַליין קיין עצה נישט געבען!... דאָס זאָל זיין אַ צופֿאַל, אַז-
 אונטערגעהערטע געשיכטע?...
 דינסטטיידעל: וואָס קען איך וויסען?
 דאָקטאָר: ס'פֿרייַל. שטייער איז עפֿיס געזען דאָ פֿאַרי-
 גע וואָך, נאָכדעם ווי זי האָט זיך געטראָפֿען מיט דער פֿרייליין
 פֿריעד?...
 דינסטטיידעל: אייניגע מאָל...

דאָקטאָר: און זי האָט נישט עפּיס געפרעגט אויף דער פרייל. פריעד: אויב זי קומט... אין וועלכער צייט?... דינסטמיינעל: זי האָט זיך יאָ געפרעגט... דאָקטאָר: און איהר האָט עפּיס געזאָגט... דינסטמיינעל (הויבט די אַקטאָר): כווייס... דאָקטאָר: און אומעטום מאַכט איהר קאַליר... דענסט-מאָל האָט איהר גערעדט דאָס וואָס מ'ברויך נישט, און אַצינד... וואָס טהוט מען?... אַ מיידעל ביי דער טהיר זאָל נישט וויסען צו שווייגען... דינסטמיינעל (רערשאַקען): איך האָב נישט געזאָגט גאָר!...

דאָקטאָר: צו וואָס זייט איהר ביי מיר... דינסטמיינעל (שווייגט). דאָקטאָר: קיין עסען קאָכט איהר נישט; דאָס צימער רייניגט איהר זעלטען; צו וואָס זייט איהר ביי מיר?... דינסטמיינעל: צו דער טהיר! דאָקטאָר: זאָלט איהר זיך נישט אָכגעבען מיט קיין געסט!... איהר ברויכט טהון ס'איינעריגע ווי אַנאָויטאָמאַט, און שוויי-גען ווי אַנאָויטאָמאַט... פרייל: שטיי ער (קומט אַרין אומנעריכט): גוט נאָווענד, ה' לואיס!...

דאָקטאָר: אַך... פרייל: שטיי ער: ענטשולדיגט וואָס איך בין אַהער אַריינגעקומען אומאַנגעזאָגט!... ס'הייסט, ביז איהר וועט מיך פריי-הער הייסען אַריינגעהן!... דאָקטאָר: דאָס מאַכט נישט... (נימט איהר די האַנד) אַלעג-פאַלט, האָט איהר געברויכט אַ בייסלע מעהר זיין קאַרעקט, ווייל ר'האַט גראָד געקענט דאָ אַנטרעפּען אויף אַ קראַנקען אין בלויען העמד... פרייל: שטיי ער (נאָכט פערדענען): דאָס וואָלט געווען אַ צופאַל!... כאָ-כאָ!... ס'איז דאָך אַפער נישט אין אייער אויפ-נאָהם-שעה, ווען איהר נעהמט-אָן געסט... דאָקטאָר: דאָס איז אַ קלייניגקייט... ס'טרעפּען זיך אויס-

נאָהם-פאַלען... פרייל: שטיי ער (ווי פריהער): כאָ-כאָ-כאָ!... דאָס וואָלט געווען שוין!... איך שטעל מיר שוין פאַר!... אַלענפאַלט, נישט אַזוי געפּעהרליך ווי איך זאָל טרעפּען אַ פּרוי!... כאָ-כאָ!... דאָקטאָר: איהר האָט אוראי געמיינט דאָ צו טרעפּען ס'פרייל. פריעד, און דערפאַר האָט איהר זיך אַריינגעריסען?... פרייל: שטיי ער (ברונט): אַריינגעריסען?... די טהיר איז גאַנץ אַפּען געווען!... קיין אַנפאַל אויף אייער שטוב האָב איך נישט געמאַכט, און אויף אייער לעבען אוראי נישט... דאָקטאָר (נעקריינקט): איהר האָט אונז געוואָלט טרעפּען, אײפֿן הייסען!... כאָ-כאָ-כאָ!... (צום דינסטמיינעל) וואָס איז ס'שטעהן? דינסטמיינעל: ענטשולדיגט (אַפּ). פרייל: שטיי ער: איהר האָט אַ טעות!... איך האָב אייך נישט געוואָלט כאַפּען, נאָר געפיהלט זיך בעליידיגט, וואָס איהר לָזט מיך אַזוי לאַנג שטעהן אין דרויסען!... דאָקטאָר: איהר וויסט נישט, ווי מ'פיהרט זיך אין צוז פאַל? פרייל: שטיי ער: ווי?... (נימט זיך אַ כאַפּ) אַ גוטע נאָכט... דאָקטאָר (כאַפּט ויך): וואָס איז מיט אייך?... פרייל: שטיי ער: לאָזט!... כ'בעט אייך!... ה' לואיס, פער-שטעלט מיר נישט נאָווענד!... דאָקטאָר (אָנגעדט זיך מיט איהר): איהר בלייבט ביי מיר!... איהר געהט נישט!... כ'שווער אייך ביי מיין לעבען, ביים אַנדענ-קען פון מיין מוטער!... פרייל: שטיי ער: ס'א פּרעכקייט!... איהר ערלויבט אייך צופיל!... דאָקטאָר: כ'שווער אייך... ווי כ'האַב זיך אונגערן אַרויס-גע-עדט... אַך, איהר לאָזט אייך נישט געבען צו פערשטעהן... פרייל: שטיי ער (בלייבט שטעהן): אַלענפאַלט, האָב איך נישט וואָס דאָ מנה-צו טהון; די בעליידיגונג האָב איך אַראָפּ-געשלאָגען; איך בין רויט געוואָרען, געפיהלט זיך אַ רגע געקריינקט, אָבער-דאָס איז שוין פאַרגיי-עגאַנגען... דאָקטאָר: זייט איהר פון אַ גליקליכע נאָטור!... איהר קענט

זיך גיך פאסען... זיצט!...

פריי.ל. שטייער: דאס נישט...

דאקטאר: פאר וואס נישט?...

פריי.ל. שטייער: ווייל די צופעליגקייט פון אזא אויס-

דריק גיט מיר ערשט קיין ארט נישט ביי איך, און ערלויפט מיר

נישט אבער צופלייבען זאגאר... נור...

דאקטאר: איך פערשטעה עס נישט...

פריי.ל. שטייער: אבער איך פערשטעה עס שוין צו-גוט...

פון דעם וואס מ'קלעהרט אלע מאל, האט מען עס אין זין, און

ס'גלייטשט זיך אומגעריכט אראפ פון דער צונג...

דאקטאר: א, איהר זוכט שוין א מין מיט ליכט...

פריי.ל. שטייער: ניין, ס'איז צוויי...

(ס'קרינגט)

דינסט מיידעל (קומט אריין): מ'רופט צום טעלעפאן

דאקטאר: ענטשולדיגט!... (געהט אפ עמליכע מייט) טאכט

זיך בעקוועט, טהוט אויס נאכאנעם, איך קום אין איגענבליק צו-

ריק... (אפ)

פריי.ל. שטייער (געהט היין-און-צוריק און געפינט זיך קיין

ארט נישט)

דאקטאר (קומט צוריק מוגעערט): איהר האט נאך נישט

אויסגעטהון אייער מאנטעל? ס'פערדריסט מין

פריי.ל. שטייער (שאמאהאפט): כ'ווייט?... פילייכט א קראנ-

קער?... און איהר קענט מין ווידער הייסען געהן?...

דאקטאר (ציהט פון איהר אראפ נאכאנעם): א... רעדט

נישט מעהר... זיצט...

פריי.ל. שטייער (נעמט זיך — שטיל)

דאקטאר (נאך א ווילע): איהר ווילט מיר אודא עפיס

זאגן?... ניין?...

פריי.ל. שטייער: כ'ווייט...

דאקטאר: שטערט איך נישט... איהר קענט רעדען

נאך פריי!... אייער לאגע אינטערעסירט מין...

פריי.ל. שטייער: אבער איהר קענט מיר העניג-וואס

22 פריי.ל. שטייער ביטקא

העלפען, ה' לואיס, ניין?...

דאקטאר: ווייטט איהר שוין פאראויס?

פריי.ל. שטייער (שטייכנדיג): ווייל ס'האנדעלט זיך נישט

אין קיין ערשטליכע הילף, און אויך נישט אין קיין פילאנטראפ-

שע שטיצע...

דאקטאר: נו, דאס פערשטעה איך...

פריי.ל. שטייער: און דאך רעדט איהר צו מיר אין

אזא טאן, גראד ווי איך וואלט עמיט געווען א'ארימע קורסיסטקע,

וואס האט נישט איינצוצאהלען פאר'ן לימוד, און נויטיגט זיך שטארק

אין א מאטעריעלע אונטער-שטיצונג פון א געזעלשאפטליכען פער-

אין, וואס איהר וואלט זיין דער פרעזעס פון איהם!...

דאקטאר: האט איהר מין שלעכט פערשטאנען!...

פריי.ל. שטייער: ניין! ס'קען זיין איהר האט גוט גע-

מיינט, נאך שלעכט גערעדט...

דאקטאר: און דאס איז מעגליך...

פריי.ל. שטייער: ווייל איך פערשטעה איך גראד זעהר

גוט!... נאך דער טאן, וואס איהר רעדט צו מיר, איז נישט קיין

פאסיגער...

דאקטאר: איך קען זיך דאך אבער נישט בעשאפען

אויף דער מינוט קיין אנדער טאן; טאן איז — געמיט; געמיט

שאפט די געהעריגע שטימונג...

פריי.ל. שטייער: דאס איז עפיס אנדערש...

דאקטאר: גוט... שאפט מיר די שטימונג, ברענגט אין

מיר אריין יענע געפיהלען, אז איך זאל ווערען ווייכער, געפיהל-

פולער...

פריי.ל. שטייער: רעדט איהר צו א'אנדערער אויך אזוי?

דאקטאר: כ'רייד?... ס'איז א שטימונג-זאך... ווי מ'איז

אויפגעלעגט... א מאל אין א גוטער לוינע, אין א שלעכטער...

פריי.ל. שטייער: הייסט עס: די שטימונג בעשאפט דער

מענטש; און דאס ברויך איך בעשאפען?...

דאקטאר: פערשיידענע... א מאל דער מענטש, די צייט,

אומגעפונג, געזעלשאפט, שטימונג איז א קאפריז; די סבה קען אזוי

23 דאקטאר דא אונטערינע

גוט זיין—די אויפֿרענונג, ווי דער הומאָר...
פֿרײַל. שטײער: הױם...

דאָקטאָר: פֿון וואָס זאָל איך מיר, אייגענטליך, געפֿינען
אין אַ גוטער שטימונג? אַ האַלבן טאָג פֿערבֿענג איך אין קלי-
ניק, וואו דאָס שנייד-מעסער געהט מיר נישט אַרויס פֿון האַנד;
כ־געה אַזעק פֿון דאָרטען, בעגענען איך די פֿיער ווענד פֿון מיין
צימער, און ווידער די אייגענע שנייד-מעסער, די אייגענע אינסטרו-
מענטען, וואָס קוקען מיר אָן מיט זייער וויסען מעטאָלענעם גלאַנץ...
פֿרײַל. שטײער: און דאָס איז וואָהר...

דאָקטאָר: איך וועל גרונטליך לייקענען, אַז כ־פֿערמאָג
שוין זעהר וועניג ווייכקייט אין מיר, און גיין אַזוי קאַלט, אַזוי
טרוקען, גראַד אַזוי קאַלט און געשליפען ווי מיינע אינסטרומענט-
טן אַזיין זענען...

פֿרײַל. שטײער: ס'איז קיין וואונדער נישט...
דאָקטאָר: און דערפֿאַר... איהר ברויכט זיך נישט פֿיהלען
בעלדייגט, ווען איך רעד צו אייך אַזוי, ווייל גראַד ווען איך רעד
אַזוי בין איך גאַנץ ערנסט...

פֿרײַל. שטײער: גוט... ווילט איהר זיך מיט מיר
אַ דורכשניטען...

דאָקטאָר: זעהר גוט...
פֿרײַל. שטײער: און איהר וועט מיר ענטפֿערען אויף
אַלעם, וואָס כ־וועל אייך פֿרעגען?..
דאָקטאָר: נא, אויב עס וועט נישט אַריבערגעהן די גרע-
נעצען פֿון מיין אינטים לעבען?..
פֿרײַל. שטײער: וואָס הייסט ביי אייך אינטים?..
דאָקטאָר: אויב איהר וועט נישט וועלען אַריינקריכען אין
מיין גשמה, כ־ווייס... פֿאַרהאַן אַזעלכע זאַכען פֿון וועלכע, אַז מ'לעבט,
שוין זאָגט יאָהרען מיט אַ פֿרוי, קען מען וועגען זיי אַלץ נישט
רעדען!..
פֿרײַל. שטײער: נאָט... ס'איז וואָהר... איהר זאָלט אויף
דער אַנדער וואָך תנאים שרייבען מיט דער פֿרייל. פֿריעד?..
דאָקטאָר: ס'קען זיין...

פֿרײַל. שטײער: דאָס איז נישט געזאָגט גאָר...
דאָקטאָר: ווי?
פֿרײַל. שטײער: דאָס איז נישט געזאָגט גאָר...
דאָקטאָר: ווייל בעשטימט קען איך אייך נישט זאָגען
גאָר... כ־ווייס: ווי ס'וועט זיך אויסשפֿילען!..
פֿרײַל. שטײער: ס'איז נאָך ביי אייך אַלץ אַ שפֿיל?..
אַזאַ צייט ווי איהר פֿערברענגט צוזאַמען, ברויכט איהר שוין האָ-
בען אַ בעגרייפֿען וועגען איהר?..
דאָקטאָר (שטייכלדיג): יא, פֿערגעסט נישט, אַז דאָס איז
נישט קיין פֿאַליטישע פֿלאַטפֿאָרם, נאָר אַ פֿרוי ביי וועלכע דער
קאַפּריז שאַפֿט תמיד אַ מאָדנע שטימונג, אויף וועלכע מ'קען קיינ-
מאָל נישט זיין זיכער...
פֿרײַל. שטײער: הױם... ווידער שטימונגען...

דאָקטאָר: די פֿרוי איז אַזוי ווי אַ שוואַץ; איהרע געפֿיה-
רען זיינען אַזוי רייך ווי די שוואַץ און בלעטלעך, און בעוועגען
זיך לויט די קלאַנגען, לויט די שטראַהלען, לויט די טעג...
פֿרײַל. שטײער: ס'הייסט, אַ ספֿינקע...
דאָקטאָר: אַ ספֿינקע...
פֿרײַל. שטײער: הױם... אַלענפֿאַלס ברויכט, אייך נישט
פֿרעמד זיין די ליניען איהרע, די צוגען, שטריכען...
דאָקטאָר: פֿערשטעהט זיך! אָבער אין אַלעם איבריגען איז
עס אַ צופֿאַל; כ־קען איהר פֿאַר אַ מיידעל, וואָס קען אַ ביסעל צו-
שטרייען, — יונג בלוט, זעהר אַ צאָרט ווייבליך בעשעפעניש, וועניג
ערפֿאַהרען, אָבער דאָס איז גראַד איהר מעלה; ערפֿאַהרונג איז אי-
ב רצינונג; דאָס קומט פֿון איבערלעבונגען, צוגלייך מיט די יאָה-
רען, און ס'איז זעהר פֿיל געווענדט אָן די לעבענס-פֿאַרמען, אָן
דער סביבה, אין וועלכער זי לעבט זיך אויס...
פֿרײַל. שטײער: ערשט אויסלעבען?..
דאָקטאָר: בעשטימט; אָבער אַ פֿרוי אין די יאָהרען איז
זעהר דעליקאַט און לאָזט זיך זעהר ליכט אייסקנעטען ווי מ'ויל...
פֿרײַל. שטײער: ס'הייסט, ווען זי איז נאָך נישט זאָגאַר
דאָס, וואָס זי ברויך זיין— קען זי עס ווערען?..
די אינטריווע

דאָקטאָר: אָהן צווייפל!
 פֿרייַל. שטייער: נון, און זי איז צועלכעז?
 דאָקטאָר (שמייענדיג): אַ ביסעל פרימיטיוו, אָבער נישט
 פֿון ערגסטען—ס'איז אַ געזונטע זאָך...
 פֿרייַל. שטייער: הום... אַ מאָדנע אַנשוואונג ביי אייך...
 (ס'קרינגט),
 דאָקטאָר (נערמעט): אַ האַלבן שעה דער גלאַק זאָל רעהן
 נאָכאַנאָד...
 דינסטמיידעל (קומט אַרױן): דער טעלעפאָן.
 דאָקטאָר: זאָגט: איך בין נישט אין דער היים...
 דינסטמיידעל: איך האָב שוין געוואָלט אַזוי טהון.
 ס'איז אָבער פֿון שפיטאָל...
 דאָקטאָר: פֿון שפיטאָל? ענטשולדיגט! (אַב).
 פֿרייַל. שטייער (בעטראַכט עפעס אַ קארטע פֿון בייטער).
 ווען דער דאָקטאָר קומט צוריק אַזוי גיך? ...
 דאָקטאָר: כ'זאָל קומען נאָך מיטאַג... (פויע).
 פֿרייַל. שטייער: זיצט... (זעצט איהם אַוועק) איהר זיצט
 שלעכט געשטימט, ניין? ...
 דאָקטאָר: (פרובט טאַקען אַ שמייעלדיג פנים): ניין...
 פֿרייַל. שטייער: איך דערקען עס אין אייערע אויגען.
 דאָקטאָר: וואָס דערקענט איהר אין מיינע אויגען?
 פֿרייַל. שטייער: (געהט אַוועק איבער'ן שטוב): גאָר
 נישט... (פויע).
 דאָקטאָר (כאַפט זיך): איהר זאָגט עפּעס? ...
 פֿרייַל. שטייער ווי? ... ניין! ...
 דאָקטאָר (שטעהט אויף, קוקט אין איהרע אויגען): איהר
 האָט מיר ליעב? ...
 פֿרייַל. שטייער (קוקט איהם ממשש אין די אויגען): ווי? ...
 דאָקטאָר (אין דעם זעלבען אַרט): איהר האָט מיר ליעב? ...
 פֿרייַל. שטייער: אַזוי קלאָהר שטעלט איהר די פֿראַגע? ...
 דאָקטאָר: יאָ.
 פֿרייַל. שטייער: און איהר ווילט וויסען?

דאָקטאָר: יאָ.
 פֿרייַל. שטייער: זאָל איך אייך זאָגען?
 דאָקטאָר: יאָ.
 פֿרייַל. שטייער: כ'האָב אייך ליעב...
 דאָקטאָר (קלעהרט אַ וויילע): און איהר קענט עס איבער-
 צייגען? ...
 פֿרייַל. שטייער: איבערצייגען? ...
 דאָקטאָר: יאָ...
 פֿרייַל. שטייער: הום... וואָס איז עס אַ געריכט'ס-זאָך,
 אַז כ'קען צוגעהן צום טיש, אויפמאַכען ס'שולפאָד און אַרויסנע-
 מען פאַפירען, אַז איהר זאָלט אייך איבערצייגען? ...
 דאָקטאָר (קען זיך נישט העלפען): און ווי דען? ...
 פֿרייַל. שטייער: ס'איז עפּיס אַ געגענשטאַנד... אַ מעטאָד?
 גאָלד, וואָס מ'קען פרובירען אויב ס'איז נישט געפֿעלשט מיט שייך-
 וואָסער? דאָס איז אַ געפֿיהל-זאָך... ווי איהר זאָגט: אַ שטימונג...
 דאָקטאָר: או-הום...
 פֿרייַל. שטייער: ווען איך זאָל אייך נישט ליבען, לואיס-
 וואָלט איך נישט אַזוי לייכט אַראָפּגעשלונגען די בעלידיגונג פֿאַר-
 ריגע וואָך; נאָר אַ פֿרוי, וואָס ליבט פֿיהלט דאָס נישט...
 דאָקטאָר: או-הום...
 פֿרייַל. שטייער: די ליבע איז ווי יעדע גרויסע זאָך—אַנ'ע
 עגאָאיום, און דער עגאָאיום, ווייל ר'איז אַזוי גרויס—שפירט נישט די
 שטרויכלונגען; ס'איז אַנאַבסטראַקטע זאָך, וואָס לאָזט זיך נאָר פֿיה-
 לען אין דער בענעמונג; און די בענעמונג איז אויך אַ פֿערשידענ-
 אַרטיגע... אַ מאָל, אַ פֿער'חלומ'טע, אַ מאָל אַ פֿערבענקטע, אַ שטי-
 פֿערישע, און אַמאָל אויך אַ פֿערביסענע... אַ הייסע...
 דאָקטאָר: אָבער אין גרונד איז עס איינס—די ליבע...
 פֿרייַל. שטייער: יאָ... נאָר פֿערשידענאַרטיג אין דער
 בענעמונג; לויט'ן נאָם אַקטער פֿון די מענשען; לויט'ן גראַד פֿון
 זייער אויסלעבען זיך, פֿון זייער אינערליכען דראַנג... אינסואיציע...
 גראַד אַזוי ווי ביי אַ דיכטער... ווייל די, וואָס ליבען, זענען גלייך
 צו דיכטער: דער דיכטער שרייבט זיינע געדליכטען לויט אַ געווי-
 די אינטעריגע

סען גראד פון זיין אינטואיטיווען שאפונגס-גייסט, און דער פער-
ליכטער ליבט אויך מיט די זעלבע פארמען און נאך די זעלבע
ראהמען...

דאקטאר: הויט... איהר ברענגט עס גוט צווייט...
פריי. שטייער: אבער די ליבע אליין ווייסט נישט פון
קין פארמען; דאס איז א הוילער אבסטראקט... מ'לעבט אין א צייט,
וואס איז ריינער פרייהלינג, א מאל-געבלעצטע טעג, אב, ר, אויך-
געלייטערטע, ס'הארץ וואקסט מיט איטליכען גרעזעל, און די נשמה
באדט זיך אין פאלעטע פארבען...

דאקטאר: דאס איז די בעריהרונג...
פריי. שטייער (נאָהנט פון איהם): יא, די ליפען שליסען
זיך... ס'מילד נעמט זיך צוזאמען, דער שכל צושווימט זיך, מ'גע-
פינט נישט קיין לשון פאר דער פרייד, קיין איבערלעגונג פארן
געשעהעניש, דער קרפער פלאמט, הייסע שטראמען גליהען איהם
צדורך. דאס איז אויפ'ן תהום פון ליבע, אויפ'ן תהום פון ליבע...

(ס'קיינט)

דאקטאר (ערואכט): אַך... ס'פריי. פריער... איך דערקען
איהר קלונג...

פריי. שטייער (דערשראקען): ווי?...
דאקטאר (נעשמיט): רעגט אייך נישט... כ'בעט אייך,
געהט צורין אין צווייטען צימער, ר'וועט אביסעל אונטערוארטען,
כ'וועל איהר ערלעדיגען...

פריי. שטייער: פערברענגט נישט לאנג מיט איהר,
כ'בעט אייך... (קושט איהם).

דאקטאר: גוט... גוט... כ'וועל זיך נלייך אפפערטיגען!...
געהט... איהר קענט אייך ביידע טרעפן... נו, גוט... (שאפט איהר
כמעט ארויס מיט זיך אין דער אנדערער שטוב).

פריי. שטייער: פרייעד (קומט שוין אן פון קארידאר, פרייהייט,
עופענעלענט): לואיס... כא-כא... דו האסט לאנג געלאזט ווארטען
אויף זיך?...

דאקטאר: איך בין געווען אזוי פעראינטערעסירט אין
לייענען, אז כ'האב מיך נישט געקענט אברייסען, כאטש כ'האב גוט
געוואוסט: דו ביזט עס!...

פריי. שטייער: פון וואנען האסטו געוואוסט?
דאקטאר: איך דערקען דיך שוין אין קלונג וואס דו
גיטט...

פריי. שטייער (נעמט דאס ביכער פון דער קרויזעמקע):
וואס לייענסטו, לואיס?...

דאקטאר: א, ס'איז נישט קיין בעלעטריסטיק...
פריי. שטייער (בלעזערט): א, אלץ מעדיצין... כירורגיע.
א, ס'עקעלט מיך פאר די שטיקער פלייש... קנאכענס... בר-ר...
דאקטאר (פאכט): מ'געוועהנט זיך צו...

פריי. שטייער: ווייסט, איך האב נאך קיינמאל נישט
געזעהן קיין טויטען. בר-ר... ס'מוז זיין שרעקליך?...

דאקטאר (שמיכלעט): און א צושניטענעם? כ'וואלט דיך
צריינגעפיהרט אין אונזער פראצעקטאריום... אין דער יאטקע פון
מעגשען-פלייש...

פריי. שטייער: אַך... רעד נישט... איך וועל שוין דריי
טעג נישט קענען עסען... ס'ווערט מיר נישט גוט!...

דאקטאר: כא-כא... נישט דו, נאך יונגע סטודענטען, אז
זיי קומען צום ערשטען מאל צורין - ווערט זיי אויך נישט גוט...
האב נישט קיין מורא... (נעמט איהר לאסקאווע צו דער קרויזעמקע).

פריי. שטייער: מיינסט, כ'וואלט היינט ביי דיר
געוועזען?...

דאקטאר: איך האב גראד יא דיך ערווארט...
פריי. שטייער: ס'איז אזויפיל דא צו טהון אין דער
הייב, אז מ'קען נישט קיין בליק ארויסטהון פון שטוב...
דאקטאר: כ'פערשטעה...
פריי. שטייער: די מוטער איז פערנומען... אליין היינט
געווען אויפ'ן מארק איינקויפען... מיין פאטער אליין האט גע-
ברענגט וויין פון געשעפט...
דאקטאר: ס'וועלען זיין פערבעטען אזוי ניל געסט?...

ד ך ק ט ם ר : א פאָר סטודענטען... עטליכע קאַלעגען: מע-
דיצינער...

דאָקטאָר: איך וועל דיר שפעטער בעסטעלען בלומען.
מיצי, ס'זען בלומען ליבסטו בעסער?...

פ ר י י ל . פ ר י ע ד (ר א פ ס ו מ): ד ו ה א ס ט ט ע ל ע ג ר א פ י ר ט א ה י י מ ?
ד א ק ט א ר : י א ... כ ה א ב ג א ר פ ע ר ס ו ס מ :

דאָ קטאָר: מיצ'י, דו וועסט מיר דערשטערן.

דאָקטאָר: וואָס?
פֿרייַל. פֿריעד: ווילסטו...

דאָקטאר (קושט איהר לייכט): א. דו שעלמא...
פריי. פריעד (נעמט ארויס א פארמא פון איהר רעקל).

לואים גרין — פערלאַבט... (קוקט מיט אָנגעם אַרום וויד).
פֿרײַל פֿרײַער (קלאַפֿט צוזאַמען ביידע הענד): בראָ—וואָו

ד א ק ט א ר : נישט שלעכט... (טומערס) ס'הייסט: איבערמאך

פרייז. פריעד: כ'לעהר גאָר נישט, נאָר כ'האָב שוין געלאָזט שטעלען ...! איבערמאָרגען אין דער פֿריהמאָרגען-אויסגאַבע

פֿרײַד. פֿרײַד (מיט אַ מאַל): וואָס ביסטו אַזוי שלעכט
געשטימט? ... לאַז אים? ...

פרייג. פריעד: לואיס, וויס, איך האָב ס'נצטע מאָל
געלאָזען ביי דיר אין צימער מיין טיכעל? ... (מאַכט אַ בעדענונג)

כען? ... וואָרט, כוועל אַרייַנרופֿען ס'דינסטמיידעל, וי האָט אײַפֿאַג-
רוימט ס'צײַמער... (קלינגט).
(האַמט)

איהר טאשען-טיכעל. נישט געזעהן? ..
דינסטמיינעל (נעמט עס אפער פון אינטער א בוך):
זעהט ער עס?

דאס איז ס'פרייל. שטייער איז דא גאָר נישט געווען? דאָ קטאָר: זי איז יאָ געווען, אָבער איך האָב איהר דאָס אייגענע מאָד נישט אויסגענומען...

אָלץ נישט אָבטערעטען...
דאָ קט אָר: כ'האָב נישט גערעדט מיט איהר...
פֿרײַל פֿריינד: און זי וועט קומען, מעגסט רעדען

זאָגען... נאָר געדענק, דואַס... (באַפּט איהם אַרום, און נישט אַ ברום
מיט'ן אויער): כַּא כַּא...

דאָקטאָר (לענט זיין האַנד אויף איהר מויל): ש.ש... רעד
שטילער, פון אַ זעלכע זאָלען טאָר מען הויך נישט רעדען...
פריי. פרייעד (בעפרייט זיך): כאָ-כאָ... איך געה
שוין צוועק... דו וויסט גאָרנישט, לואיס, ווי פיל אַרבייט ס'איז
פאַרהאַן אין שטוב...

דאָקטאָר (נעמיסליך): יאָ... יאָ...
פריי. פרייעד: איך האָב דאָך די וואַגאַנען אויפצו-
פרישען... די בילדער אָפצושטויבען... די שטאַרען פערלעגען...
דאָקטאָר: ווען זעה איך דיר?..
פריי. פרייעד: מאָרגען אין דער צייט. אין דיין
אויפגאַהם-שעה...

דאָקטאָר: גוט...
פריי. פרייעד: אפּשר וועסטו היינט נאָך צוקומען
אין קאַפּע?.. כוועל מיך אַברייכען אויף אַ קליינע צייט...
דאָקטאָר: ניין, כ'ברויך זיין ביים אמפּוטירען אַ פּוס
אין שפיטאַל...
פריי. פרייעד: גוט... גוט... (נעהט אָב אין זיין בע-
גרווט. פויווע).

פריי. פרייעד (קומט אריין, בלייבט שטעהן אונטערוועג):
יך, וואַרטענד).

דאָקטאָר (קומט צוריק, קוקט אויף איהר אַ דענגערע ווילט):
איהר האָט אייך צוגעהערט?..
פריי. פרייעד (קאמט): ניין!

דאָקטאָר: זאָל איך גלויבען, איהר זייט געווען אויף אַזוי
פיל אויסגעהאַלטען?..
פריי. פרייעד: דאָס איז אייער זאָל!

דאָקטאָר (נאָך אַ ווייטע) גלויב איך אייך!... (ענדערט) קומט
צום טישעל. (וועט זיך ביידע) זאָל איך אייך זאָגען, וואָס ס'איז
גנוואָרען גערעדט?..
פריי. פרייעד: ווען איהר ווילט!...

דאָקטאָר: יאָ... נאָר איהר זאָלט נישט האָבען קיין פערדרוס!
פריי. פרייעד: איהר האָלט דען, ס'וועט מיר פערשא-
פּווען.

פ. בימקא

פּען פערדרוס!...

דאָקטאָר: זעהר מעגליך.

פריי. פרייעד: גוט... גוט...

דאָקטאָר: און ווען זאָגאַר - צום ערגסטען

פריי. פרייעד: כע... וואָס קען דען זיין ערגער, צו

איהר זאָלט מיר זאָגען: איהר שרייבט תנאים!...

דאָקטאָר (שפרינגט-אויף): איהר האָט זיך צוגעהערט!...

פריי. פרייעד: ניין!... איך האָב געטראָפּען!...

דאָקטאָר: ס'זאָלען איך וועל אייך נישט גלויבען! איהר

זאָלט מיר אַפילו צו שווערען!...

פריי. פרייעד: אָבער, ס'איז דאָך נישט קיין חלום; די

זאָך איז וואַהר?..

דאָקטאָר: יאָ, ס'איז וואַהר... אָבער, - איהר האָט זיך

אונטערגעהערט... ס'איז נישט שעה. ווען כ'האָב איך געהייסען אין

דרינען איבערוואַרטען, איהר זאָלט זיך האָבען צוגעהערט צו איי-
זער געשפּרעך?

פריי. פרייעד (נעמט איהם איין): כ'שווער אייך, ווי מיינ

לעבען איז מיר ליב - ווי כ'האָב בלויז געטראָפּען!... ביי אייך איז

עס אַ וואונדער, און ביי מיר - וועניגער פון אַ צופאַל; איך האָב

זיך געריכט אויף דעם... אָבער, ס'איז וואַהר: איהר שרייבט תנאים?

דאָקטאָר: יאָ...
פריי. פרייעד: ס'איז פאַקט?..
דאָקטאָר: יאָ.

פריי. פרייעד: צוגעאיילט... הום... (פויווע).

דאָקטאָר: איהר ליידט דערפון?

פריי. פרייעד: און ווי פּערישטעהט איהר? (פויווע) איב-

ריגענס, כ'נעם ניר נישט אַזוי שטאַרק צום האַרץ... דאָס איז ביי

מיר אַ קלייניגקייט... תנאים איז נישט קיין חוונה... ווען איך זאָל

וויסען, איהר געהט מאָרגען צו איבערמאָרגען צו דער חופּה - וואָלט

איך אפּשר פיל מעהר געליטען, און גערעכענט, אַז ס'איז אַלץ

פּערלויבען... אָבער תנאים וואָס קענען מיר קאַליע מאַכען?

דאָקטאָר: אַזוי גלויבט איהר?..
די אינטעריגע

פריי. שטייער: יא...
דאָקטאָר: הום... און איהר זייט גרייט אַזוי זיך מוסר
נאָש צו-זיין?...
פריי. שטייער: בעשטימט... (ענדערט) אַז איך וועל אייך
וואָנען: לואיס, איך האָב אייך ליב, שרייבט נישט קיין תנאים מיט
איהר, וועל איך עפעס פועלען?...
דאָקטאָר (פערקלער): ווי?...
פריי. שטייער: וואָרים אַ מאַן מיט אַ שטאַרקען ווילען.
מיט אַ שטאַרקער ענערגיע קען נישט נאָר פֿון אַ תנאים—נאָר פֿון
אַ התונה אויך אַוועקגעהן?...
דאָקטאָר: דאָס ערלויבט מיר נישט מיין עהרענגעפיהלן...
פריי. שטייער: נאָ... איהר וועט זיך אויסניכטערען...
ס'וועט קומען די איבערלעגונג...
דאָקטאָר (ראַפּטום): און איהר האָט מיך ווירקליך ליב?...
פריי. שטייער: יא...
דאָקטאָר (קלעהרט אַ ווייט): גיט מיר אַ קוש!
פריי. שטייער: וואָס פֿאַלט אייך איין?...
דאָקטאָר: גיט מיר אַ קוש!
פריי. שטייער: פֿון מיר פֿערלאַנגט איהר עס?...
דאָקטאָר: יא...
פריי. שטייער: וואָס מיינט איהר, בין איך אַזעלכע?...
דאָקטאָר: גיט מיר אַ קוש!...
פריי. שטייער (קוקט איהם לאַנג אין די אויגען, דענט צו
איהרע ליפּען צו וויינע, און קושט זי ווער ליכט): אַ, ווי זיס איינער
ליפּען זענען!...
דאָקטאָר (ניט זיך ראַפּטום אַ וואָרף, נעהמט איהר פֿיבערהאַפּט
קושע): כ'וועל אייך אויפֿפֿרעסען!... כ'וועל אייך צובייסען!...
פריי. שטייער: אַ, דריקט נישט... לואיס, דריקט נישט!...
פֿערגעסט נישט: איך בין אַ פֿרעמדער... איהר זייט אַ פֿרעמדער חתן!...
דאָקטאָר (אויפֿגערעגט): וואָנט דאָס נישט!... דערמאָנט גאָר
נישט!... (שלעפט איהר מיט זיך) קומט!... קומט מיט מיר!...
פריי. שטייער (לאָזט זיך שטעפען): וואָס ווילט איהר?...
5. בימקא

דאָקטאָר: אייך אויפֿפֿרעסען!... נישט איבערלאָזען קיין
גאַנץ ביינדעלע!... קומט!... איך וויל זיין נאָהנט פֿון אייך... נאָהנט
מיט אייך... דאָ איז צו ליכטיג!... אונטער פֿיער אויגען!...
פריי. שטייער: איך האָב מורא פֿאַר אייך!...
דאָקטאָר (דריקט איהר מיט'ן נאָגען פֿח צו זיך): פֿערמאַכט
די אויגען!... פֿערגעסט זיך!... (מאַכט פֿינסטער).
פריי. שטייער (ניט זיך ראַפּטום אַ רייס-אויס, און שפּרינגט
אַוועק): ס'איז פֿרעך!
דאָקטאָר (צוטומערט): ווי?...
פריי. שטייער (ווי פֿריהער): מאַכט ליכטיג!... איך שפּרינג
אַראָפּ פֿון אַ פֿענסטער!...
דאָקטאָר (דערשראָקען): ווער האָט פֿערלאָשען די ליכט?...
פריי. שטייער: איהר ווייסט נישט?...
דאָקטאָר: איהר בעליידיגט מיך!... (מאַכט ליכטיג) וואָס
מיינט איהר, בין איך אַזעלכער, אַז איך האָב מיר געקענט אַ זעל-
כעס פֿאַרשטעלען?... (ברוגו).
פריי. שטייער (נעפֿאַלען): ענטשולדיגט!... איך בין אַ מיי-
דעל, איהר פֿערשטעהט?...
דאָקטאָר: איהר זייט גערעכט...
פריי. שטייער: וואָס וואָלט איהר געזאָגט נאָכדעם, ווי
איך וואָל אייך גענטער צו לאָזען צו זיך?... און ווי וואָלט איך אויס-
געזעהן אין אייערע אויגען?...
דאָקטאָר: איך האָב עס גאָר נישט אַזוי ווייט געמיינט...
איהר טראַכט צופֿיל איבער...
פריי. שטייער: ס'קען זיין... איהר זייט אפשר געווען
אויפֿגערעגט... איך האָב צו אייך גאָר נישט...
דאָקטאָר (זענט זיך אַוועק, רייבט זיך דעם שטערן): דער
קאַפּ טהוט מיר ווירקליך עפּיס וועה...
פריי. שטייער: ס'איז קיין וואונדער נישט...
דאָקטאָר: איך האָב שרעקליכע קאַפּ-שמערצען...
פריי. שטייער: בערוהיגט אייך... (פויזע).
דאָקטאָר (נעמט אַרויס אַ פֿאַש וויין פֿון שיינקעל): איהר
די אינטריגע

וועט טרינקען?...

פרייל. שטייער: ניין...

דאקטאר: איהר האט מורא?

פרייל. שטייער: אפשר...

דאקטאר: הום... איך זאל נישט האבען אועלכע קאפ-

שמערצען, וואלט איך אויך נישט געטרונקען...

פרייל. שטייער: ס'קען זיין... (פויזע).

דאקטאר (ניסטאן א גרענע): און איהר טרינקט ווירקליך

נישט?...

פרייל. שטייער: כ'ווייס... אויב דער וויין זאל איך

לינדערען די קאפ-שמערצען, — וועל איך מיט-טרינקען, נאך נישט

קיין סך...

דאקטאר (ניסטאן פאר איהר): צום געזונד!

פרייל. שטייער: צום געזונד!

(טרינקען בידע, פויזע).

דאקטאר: דער וויין איז נישט שטעכט...

פרייל. שטייער: אפיסעל צו שטארק...

דאקטאר: איהר זייט נישט געוועהנט צו טרינקען...

פרייל. שטייער: שוין אפגעוועהנט...

דאקטאר: (ניסטאן אויפסניי).

פרייל. שטייער: גיסט נישט פאר מיר, איך טרינק נישט

מעהר...

דאקטאר: איהר זייט א קינד... ס'וואלט געפאסט ביים ווי-

פילטען גלעזעל...

פרייל. שטייער: אלץ-איינס...

דאקטאר (האט שוין אנגענאסען די גלעזעל): איהר ווילט

מיך פערשעמען?...

פרייל. שטייער: און איהר ווילט מיך פערשכורן?...

כא... (טרינקען).

דאקטאר: פערשכורן? ניין!... ס'איז גוט אז מ'צוטרייבט

אפיסעל ס'בלוט אין זיך... וויין איז זעהר א גוטע זאך... עס פער-

טרייבט די אפגעשטאנענע קייט...

38 פ. ביטקא

פרייל. שטייער (טרינקט): א... דער קאפ דרעהט זיך מיר

שוין באלד... (שכורלעך) לואיס, איהר האט מיך נישט ליעב?...

דאקטאר (קושט איהר אריבערנעבייגען איבערן טישער): כ'וויל

איך ליעב האבען!... מאכט איך זאל איך ליעבען!...

פרייל. שטייער: גוט... כ'וועל עס מאכען... (הארפט זיך ארי-

בער צו איהם) איך וועל איך צוריקען צו מיין הארץ... קושען

אזוי שטארק, אז איהר וועט פערלירען נאטעם...

דאקטאר (פערלירט זיך): מאכט דאס... פרייל. שטייער,

מאכט זאך שטארקער... שטארקער... אזוי... ס'ארט וואונדערבארע

קראפט אין איך שטעקט... ס'ארט היץ... איהר פערברענט מיך...

פרייל. שטייער: איהר זייט אזא שטער... אזא גוטער...

איהר ווייסט גאר נישט, אז איך וועל צו איך זיין א פיל שטאר-

קערע, הייזערע ווייב... (שטעהט אויף, פאזירט שפורלעך מיט איהר קער-

פער) כא-כא-כא... די קליינע... אזא מאן ווי איהר מוזט האבען א

געזונט שטארק ווייב...

דאקטאר: איהר זייט א ווילדע... איהר קענט פערברענען...

קומט... שרעקט זיך נישט... האלט איך אן מ'... (מאכט פינסטער) אין

דרינען איז קיהל... דאס פאנסטער איז אפען... דאס הארץ ל. כ'צא...

(פיהרט איהר).

פרייל. שטייער (האלט איהם ארום): א ווי דע- קאפ

דרעהט זיך מיר... האלט מיך, לואיס... כא-א-א... איהר האט מיך

אנגעשכורט!... וואס ווילט איהר מאכען מיט מיר?... לואיס, וואו בין

איך?... אויף וואס פאר א טרעפן פיהרט איהר מיך?... (ארויסגע-

פיהרט, פון אנדערען צימער, אפגעהאקט) לואיס, איך פאל... איך פאל

אראפ... איך וועל אראפ-פאל-לע!...

פארהאנג.

דרימער אקט.

א צייט שפעטער.

אין קאפינעט ביים דאקטאר.

דינסטמיינעל (שטויבט ארום ס'מעבל).

פריי. פריעד (קומט-אן פון גאס, עוממעלש): נישטאָ לואיס?

דינסטמיינעל (שטויבט ווייטער).

פריי. פריעד: נישטאָ לואיס?

דינסטמיינעל: איהר זעהט דאָן!

פריי. פריעד: שוין לאנג אוועק?

דינסטמיינעל: א שפאָרע צייט...

פריי. פריעד: איהר ווייסט נישט וואוהין?

דינסטמיינעל: וועט ער מיר זאָגען?

פריי. פריעד (פערצווייבערט): איך ווייס שוין נישט וואו

איהם צו זוכען...

דינסטמיינעל (שטויבט).

פריי. פריעד: ער האָט גאָר נישט געהייסען מיר זאָגען?

דינסטמיינעל: ניין.

פריי. פריעד: און קיין צעטעל אויך נישט געלאָזען?

דינסטמיינעל: כ'ווייס?

פריי. פריעד (קוקט זיך ארום אויפ'ן מעבל): נישטאָ

גאָר... וואָס קען עס זיין?

דינסטמיינעל (פערוואונדערט): וואָס קען זיין?

פריי. פריעד (אויפגעענט): רעדט נישט, איהר פֿרעגט

זיך אַזוי פֿערנאַרט אַזעלכע זאכען?

דינסטמיינעל (נעמט שטויבען ס'מעבל ווי פריהער).

פריי. פריעד (נישטערט דאָס מעבל, צווישען די קארטען

בימקא

38

אין אַלבוים): דאָס איז אַ זאָך... כאָ... (עום דינסטמיינעל) ער האָט
עפּיס היינט געגעסען?

דינסטמיינעל (טרוקע): כ'ווייס נישט...

פריי. פריעד: און גערונקען?

דינסטמיינעל: כ'ווייס נישט...

פריי. פריעד: איך רעד דאָך צו איין!

דינסטמיינעל: כ'ווייס נישט...

פריי. פריעד (מיט טרערען): וואָס זענט איהר אין פעס

אויף מיר?.. כ'האָב אייך געזאָגט אַזעלכעס, אַז איהר זאָלט אַזוי

ביי זיין אויף מיר אין נישט וועלען גאָר זאָגען?

דינסטמיינעל (ווייכער): כ'ווייס נישט...

פריי. פריעד (אויסער זיך): איהר פרויכט זיך נישט

מצאכען גאָר, ווען איך רעד צו אייך נישט ווי מ'ברויך. — איהר

זייט אַ מיידעל, און ווען ס'זאָל אייך אַזעלכעס טרעפּען — וואָלט

איהר זיך אויך נישט געהאַלטען ווי מ'ברויך; וואָס טראָגט איהר

נאָך אַזאָ פעס אויף מיר?

דינסטמיינעל: איך בין גאָרנישט אין פעס...

פריי. פריעד: זאָגט מיר: ער האָט עפּיס היינט אין

דער פריה געגעסען?

דינסטמיינעל: גיין...

פריי. פריעד: און געטרונקען?

דינסטמיינעל: גיין...

פריי. פריעד: הום... (פויזע).

דינסטמיינעל: איבריגענס, וואָס קען איך אייך זאָ

גען? ער פֿריהשטיקט אַלע מאָל אין גאָס... אין שוב עסט ער

קיינמאָל נישט...

פריי. פריעד: ערן ויז נעכטען שפעט אַהיים געקומען?

דינסטמיינעל: יאָ.

פריי. פריעד: אונגעפֿער?

דינסטמיינעל: אַרום דריי...

פריי. פריעד: איהר האָט נישט דערקענט עפּיס אין

איהם?

די אינטרוינע

39

דינסטמיידעל: יא, ער איז געווען שטארק אויפגע-
 רעגט האט נישט געלאזט רעדען צו זיין, זיך פערשלאסען בארד
 אין שלאף-צימער...
 פריי. פריעד: און איהר זענט געשלאפען נאכהער
 גאנץ רוהיג?...
 דינסטמיידעל (קוקט איהר אן מיט גרויסע אויגען): הייסט?
 פריי. פריעד: האט גארנישט געפיהלט: ס'קען גע-
 שעהן אומגליק?...
 דינסטמיידעל: אומגליק?...
 פריי. פריעד: און... איהר האט שוין צורעכט גע-
 מאכט דאס שלאף-צימער?...
 דינסטמיידעל: נאך נישט...
 פריי. פריעד: פיליכט איז עפּיס דאָרטען פאַר מיר
 פאַרהאַן אַ ברייטעל? (וויפט אַריין, קומט באַרד צוריק) זאָגט מיר
 כ'בעט אייך, דאָס פריי. שטייער איז נישט געווען דאָ...
 דינסטמיידעל: יא...
 פריי. פריעד: לאנג שוין?...
 דינסטמיידעל: יענע וואָך...
 פריי. פריעד: און מ'הער?...
 דינסטמיידעל: דאָס איינע מאָל האָב איך איהר
 געזעהן...
 פריי. פריעד: הום... ס'האָט דענסטמאָל געפּיס גע-
 זאָלט געשעהן?...
 דינסטמיידעל: וואָס האָט געזאָלט געשעהן?...
 פריי. פריעד: ווי נאָרש איהר זענט... (פּויעט) איך
 געה אַוועק, טאָמער קומט לואיס, זאָגט איהם, ער זאָל וואַרטען אויף
 מיר, איך קען יעדען אויגענבליק קומען... (אָב).
 דינסטמיידעל (שטויבט, פּויעט).
 פריי. פריעד (פאלט אַריין מיט אַ ברען): ער איז
 נישטאָ...
 דינסטמיידעל: וואָר?

פריי. פריעד: זיך וועמען פּרעג איך?...
 דינסטמיידעל (אָפּגעהאַקט): ניין...
 פריי. פריעד: שוין לאנג ווי ער איז אַוועק... (שטייט)
 ר'האַט נישט געזאָגט גאָר... (שטייט) וואו ר'געהט? וואָר ר'וועט
 קומען?...
 דינסטמיידעל (שווייגט).
 פריי. פריעד (מיט ענטהערט): וואָס רעדט איהר נישט?...
 דינסטמיידעל: וואָס זאָל איך רעדען?...
 פריי. פריעד: מ'ברויך האָבען אַנאייזערן האַרץ צו
 איהם... איהר האָט נישט קיין ברעקעל געפיהלט... איהר זעהט:
 מ'ווערגט זיך מיט אַ וואָרט, און איהר שווייגט... ער האָט אייך
 נישט געהייסען זאָגען גאָר...
 דינסטמיידעל (אָפּגעהאַקט): ער האָט מיר גאָר נישט
 געזאָגט...
 פריי. פריעד: פאַרוואָס שווייגט איהר?... איהר ווייט
 פון נעכטען-אָן, כ'ווייט נישט—וואָס ס'איז געשעהן מיט אייך?...
 דינסטמיידעל: ס'איז גאָר נישט געשעהן... איך ווייט
 נישט וואָס צו רעדען... אַלע מינוט ס'אייגענע פּרעגען...
 פריי. פריעד: ס'האָט אייך ווער געפרעגט איבער איהם?...
 דינסטמיידעל: איהר קומט נאָך נישט אַריין, און ס'פּרל.
 פריעד געהט אַראָב מיט דער אייגענער געשיכטע... הום...
 פריי. פריעד: יא, איך האָב איהר געזעהן אונטען...
 כ'האָב גלייך פּערשטאַנען: זי איז דאָ געווען...
 דינסטמיידעל: ווען איהר קומט מיט עטליכע מינוט
 פריהער, טרעפט איהר זיך ביידע צוזאַמען...
 פריי. פריעד: וואָס טהוט מען?... וואו זוכט מען איהם
 אויף?... כ'האָב נעכטען גלייך געשפּירט: ס'איז נישט מיט אַלעמען...
 געווען אין קליניק... געווען... כ'ווייט וואו מ'געהט?...
 דינסטמיידעל: וואָס איז עס היינט?... וואָס האָט איהר
 היינט מיט איהם געהער פאַר אַלע מאָל...
 פריי. פריעד: וואָס ווייט איהר?... לואיס וויל זיך
 אומברענגען!...

דינסטמידעל: וו-א-ס...
 פרייל שטייער: יא... אומבאנגען...
 (א קונג)
 דינסטמידעל: פרייל פריעד.
 פרייל שטייער: פריעד?
 דינסטמידעל: כ'דערקען איהר קלונג...
 (ס'קרינגט)
 פרייל שטייער (קלעהרט): הום...
 דינסטמידעל: אויפמאכען?...
 פרייל שטייער (קלעהרט): ווי?...
 דינסטמידעל: איהר וועט אפער אריינגעדן אין דער
 אנדער שטופ...
 פרייל שטייער (קלעהרט): אין דער אנדער שטופ...
 (ס'קרינגט)
 דינסטמידעל: איהר מוזט איך בעקלעהרען...
 פרייל שטייער: ניין... געהט, מאכט-אויף, איך וועל
 מיך נישט אבשרעקען פאר איהר...
 דינסטמידעל (געהט ארויס אויפמאכען, פיוזע).
 פרייל פריעד (איהר קול פון דרויסען): נישט געווען
 נאך לואיס?...
 פרייל שטייער (שמעהט אזוי ווי איינגעשרומפן, אהן אגאפעם)
 פרייל פריעד (יויפט אריין, עפנט אזוי ווי א דורכצולויפער
 אין דער אנדער שטוב וואו זי בלייבט בארד שמעהן מיט אגאפען מויד-
 און געפינט נישט קיין ווארט ארויסצורעדען).
 פרייל שטייער: וואס קוקט איהר מיך אזוי אן?...
 פרייל פריעד: ארויס!...
 פרייל שטייער: וואס רעדט איהר?
 פרייל פריעד (ווי פריהער): ארויס!...
 פרייל שטייער: וועמען מיינט איהר?...
 פרייל פריעד (ווי פריהער): ארויס!...
 פרייל שטייער: ווער בעט איך דא אהערקומען?...
 פרייל פריעד: איהר זייט א רעכע!...

פרייל שטייער: אועללע זייט איהר!...
 פרייל פריעד: איהר זייט א געמיינע!...
 פרייל שטייער (געהט צו צו איהר גלייך אין געזיכט אריין):
 ר'זאלט דאס נישט זאגען!...
 פרייל פריעד (רערשאקען, לאזט ארויס א געזיכט): איהר
 ווילט מיך שלאגען?...
 פרייל שטייער (ווי פריהער): איהר זאסט דאס נישט
 מעהר זאגען!...
 פרייל פריעד (היסטעריש): שלאגט מיך!... שלגט מיך!...
 (שראגט ויך אין קאפ אריין).
 פרייל שטייער (קוקט ויך קאלטבליטש צו).
 דינסטמידעל (גמט איהר איין): איך וועל דאך ברויכען
 אויפמאכען ס'פענסטער און מוזען רופען וועמען!...
 פרייל פריעד: איך וועל נישט לעבען!...
 דינסטמידעל: דארפט איהר זיך שלאגען?...
 פרייל שטייער: איהר כוונט זיך רעכנען מיט ווערטער.
 איהר הערט?... איך בין נישט קיין מיידעל, וועלכע דארטען וועט
 זיך לאזען שפייצען אין פנים?... און פאר יעדע בעלידיגונג קען
 איך אויפהויבען א פויסט און געבען אין פנים אריין...
 פרייל פריעד: וואס קריכט איהר דא אהער?...
 פרייל שטייער: איהר וואס קריכט?...
 פרייל פריעד: לואיס איז ניין חתן!...
 פרייל שטייער (ראכט ביטערליך): כא-כא-כא...
 פרייל פריעד: וואו לאזט איהר?...
 פרייל שטייער: דאס איז פאר מיר גארנישט... גארנישט...
 פרייל פריעד: אזא אומגליק... טויזענט מיידלעך שריי-
 בען תנאים, האבען חתונה, און קיינעם טרעפט עס נישט וואס
 מיך האט געטראפען...
 פרייל שטייער: טויזענט מענשען געהען אדורך אויף
 איין און דעם זעלבען וועג, און ס'שאדט זיי קיינעם נישט, און
 דער איינער נאך די טויזענט געהט פארביי און צוברעכט א פוס...
 פרייל פריעד: יא... איך בין א'אומליקליכע... כווייס-

פריי.ל. פריעד: פארויס פֿרעגט איהר נישט, אז נאך
 איידער, איך בין געגאנגען תנאים שרייבען—האָב איך שוין פֿער-
 פֿרעגט מיט איהם? און אז גראַד דאָ האָט איהר זיך אַריינגערי-
 סען און מיר קאַליע געמאַכט?...

פריי.ל. פריעד: בעשטימט... לואיס האָט קיינמאָל נישט
 געטראָכט ערנסט וועגען אייך... איבעריגענס, איהר האָט דאָן פֿער-
 בראַכט מיט איהם בלויז... דוכט זיך: ווען איך זאָל געווען
 תנאים שרייבען מיט אַנאָדערען — וואָלט איהר דאָרטען אויך
 אַרויסגעשוואַמען מיט דעם אייגענעם?...

פריי.ל. שטייער: האָט איהר אַ טעות... פרובט געהט
 אַוועק, וועט איהר זעהן אויב ס'וועט אונו נאָך אַ מאָל אויסקומען
 יאָהרען יאָכאָנאָד צוזאַמען צורעדען?...

פריי.ל. פריעד: אודאי, אַ שטן זייט איהר מיר...
 פריי.ל. שטייער: צורייסט די תנאים...
 פריי.ל. פריעד: איהר האָט צו איהם גאַרנישט, בלויז
 וואָס ר'האַט אַמאָל אויס דאַנקבאַרקייט אייך ערלויבט איהם צו בע-
 גלייטען אַהיים; און פֿאַר לאַנגווייליגקייט — אייך געבעטען אַ
 האַלבע שעה אויפֿן שפּאַציר... צי אין צימער צו פֿערברענגען...
 און איהר ווילט שוין נישט אַוועקגעהן...
 פריי.ל. שטייער: ס'אָ זיגען! וואו זענט איהר געווען
 פֿאַר אַ יאָהרען, ווען ער האָט נישט אַדורכגעלאָזט קיין איין פֿאַר-
 שטעלונג אין גרויסען טעאַטער אָהן מיר? זיך געטיילט מיט אַלע
 איינדריקען מיט מיר? פֿערקעהרט, ס'איז פֿאַראַיפֿער אַ טאָג און
 איך האָב זיך נישט געוויזען — איז ער אַ זומגעגאַנגען אָהן אַ קאָ...
 פריי.ל. פריעד: ס'איז אייך צו גלויבען...
 פריי.ל. שטייער: וועל איך אייך בעווייזען מיט אַ גאַנ-
 צע רייה ברייטלעך פֿון יענער צייט, וואָס זענען פֿערבליבען ביי
 מיר... (וואָלט אין בייטעל).
 פריי.ל. פריעד: איבריגענס, ס'איז גאַנץ מעגליך אז
 ער האָט עפּיס געשפּירט צו אייך... כ'וועל עס נישט לינקענען...
 אָבער ס'איז שוין פֿון דעם קיין שפּור נישט געבליבען...
 פריי.ל. שטייער: אודאי... וויל איהר האָט אַבגעווישט

די שפורען...
 פריי.ל. פריעד: אָבער אַצינד איז אויס מיט אַלעס...
 פריי.ל. שטייער: ס'פֿאַלט מיר גאַרנישט איין! איך
 וועל לואיס'ען אַזוי צודריקען, אז ער וועט זיך מווען אַבזאָגען
 פֿון אייך...
 פריי.ל. פריעד: דאָס גראַד איז אייך צו גלויבען, וויל
 איהר קענט עס; ער וועט זיך אומברענגען דורך אייך...
 פריי.ל. שטייער: נו, אז איהר פֿערשטעהט עס, און
 וועט אַזוי לאַנג וואַרטען ביז דאָס וועט געשעהן, — וועט איהר
 אַליין נאָך זיין שולדיג...
 פריי.ל. פריעד (בערויערס): אַרימער לואיס...
 פריי.ל. שטייער: איך האָב זעהר פֿיל געשטעלט אין
 קאָן, פֿריי.ל. פריעד, און אז איך וועל אַצינד ברויכען פֿערשפּילען,
 איז מיין לעבען נישט ווערט אַ גראַשען; נו... שטעל איך אויף דער
 וואַגשקאַל: מיין לעבען און זיין לעבען!...

פריי.ל. פריעד: נו... גוט... ווי איז... איך געה אַוועק
 אין גוטען... איך בעשט... איך פֿיהל אייך מיט... איהר קריגט
 די האַנד פֿון מיר: ס'איז צווישען אונז ביידע אויס... און ער האָט
 דאָך נישט חתונה מיט אייך!...

פריי.ל. שטייער: אַ מיט קיין אַנדערער וועט ער זיך
 נישט אַבגעבען... דאָס בין איך זיכער!...
 פריי.ל. פריעד: זיכער?...

פריי.ל. שטייער: יאָ!... לואיס'ען האָב איך צופֿיל אַבגעגע-
 בען, אז ער זאָל נאָך האָבען אַ האַרץ צו געהן צו אַנדערע; איך
 ווייס נאָך נישט, ווען זאָגאַר, ס'איז אַזוי ווי אַצינד, איהר זאָלט
 אייך נישט אַבזאָגען פֿון איהם מיט גוטען, — אויב ער וועט געהן
 מיט אייך אינטער דער חופּה, נאָכדעם ווי ער האָט מיט מיר אַזוי
 נאָהנט פֿערברענגט, אונטער פֿיער ארבעטן...
 פריי.ל. פריעד: וואָרום, ס'איז דער ערשטער פֿאַל ביי
 אייך מיט לואיס'ען, און ביז איהם האָט איהר נאָך מיט קיינעם
 נישט אַזוי אינטים פֿערברענגט?...

פריי.ל. שטייער (גלאַנצט אויס אַ פֿאַר אַויגען, און וואַרט

וויך גלייך אויף איהר: שווייגט! איהר זאָלט דאָס נישט זאָגען!...
איך וועל אייך דער'הרגענען!... צוטרעטען מיט די פיס!... צוקניי-
טשען צווישען די פֿינגער!...
פֿריי. פֿריעד (קורטשעט ויך אינגאנצען איין): געהט
אָועק פֿון מיר!...

(ס'קיינט)

דאָקטאָר (קומט אַריין): וואָס איז מיט אייך?...
פֿריי. פֿריעד (פאלט אַרויף אויף איהר): זי וויל מיך
שלאָגען!...

דאָקטאָר (האַלט איהר נעבען ויך): רוהיג... רוהיג, מיצי...
מ'וועט דיך נישט שלאָגען!... פֿריי. שטייער, איהר ווילט איהר
שלאָגען?...

פֿריי. שטייער (נאָך נישט אָפגעקיהלט): יא... שלאָגען!...
ווען איהר זאָלט קומען אַ מינוט שפעטער, בלייבט זי ביי מיר אַ
טויטע אונטער דער האַנד!...

דאָקטאָר: פֿאַרוואָס צוויי?
פֿריי. שטייער: ווייל איך האָב גערעדט צו איהר מעג-
ליך, און זי האָט מיר געענטפערט געמיין, גראַב... מיך בעליידיגט!...
טיעף בעליידיגט!...

דאָקטאָר: ניין... מיצי, בעליידיגען ברויכסטו נישט...
פֿריי. שטייער: אַז זי איז מיר געקראַכען אין וועג
אַריין, האָב איך איהר גאָר נישט געטהון; אָבער אַז זי קען זיך אויסדרי-
קען, דאָס איך האָב געלעבט מיט אַנדערע, פֿאַר דעם קומט גלייך
צו געבען אין די ציין אַריין!...

דאָקטאָר: ס'קען זיין, זי האָט אומגען זיך אַרויסגעכאַפט!
פֿריי. שטייער: איהר ווילט איהר פֿערענטפערן!... נאָ-
כאַ-כאַ... ה'לואיס, זי ברויך אייך נישט פֿאַר קיין פֿערטיידיגער, זי
קען זיך אליין בעהעלפֿען!...

דאָקטאָר: פֿריי. שטייער, איהר זיט אויפֿערעגט!...
פֿריי. שטייער: נאָך אויף די קורסען זייענדיג, ווייס
איך, אַז מ'דאַך פֿאַר אַזאַ בעליידיגונג בעצאָהלט מיט פֿעטש...
פֿריי. פֿריעד (העשעט אויף ויין ברוסט): לואיס!...

46 פֿריי. פֿריעד

איהר אַ-רויס-בע-היין!...
דאָקטאָר: פֿריי. שטייער, כ'וועל אייך בעטען אַ געפֿעליג
קייט, געהט אויף אַנ'אויגענבליק אַריין אין צווייטען צימער.
פֿריי. שטייער (ועצט זיך אָועק): איך געה נישט!...
פֿריי. פֿריעד (ספּאַמירט אויף ויין ברוסט): הייס איהר
אַרויס-געהן!...

דאָקטאָר: פֿריי. שטייער, ס'איז דאָך נאָר אויף אַ קליינע
וויילע אין אַנדערען צימער!...
פֿריי. שטייער (טרוקען): איהר קענט עס איהר זאָגען!...
פֿריי. פֿריעד (ווי פֿריהער): הייס אי-ה-ר אַ-רויס-געהן!
דאָקטאָר: נו? מיצי, זי דו קלוג און געה אַריין אין צוויי-
טען צימער!...

פֿריי. פֿריעד (העשעט): איך וועל דיך נישט אָב-לאָ-זען!
פֿריי. שטייער (טרוקען): און איך וועל נישט אָועקגעדען!
וואָקטאָר: איינע פֿון אייך ביידע ברויך דאָך איינזעהן,
אַז ס'איז אונמעגליך צוויי אַז רעדען קען איך נישט מיט אייך
ביידע צו זאַמען!... וואָס ווילט איהר פֿון מיר?...

פֿריי. שטייער (שווייגט).
פֿריי. פֿריעד (העשעט):
דאָקטאָר: נו?...
פֿריי. שטייער: וואו זיט איהר געווען אַ גאַנצען פֿריה-
מאָרגען?...

דאָקטאָר: כ'וועל אייך נישט ענטפֿערען!...
פֿריי. שטייער: איהר האָט זיך געכטען געוואָלט סמ'ען?
דאָקטאָר: קיין האַלב וואָרט נישט!...
פֿריי. שטייער: אַזוי!... (פויזט).
פֿריי. פֿריעד (וויינענדיג): לואיס, מיר האָסטו דאָס גע-
וואָלט טהו?...

דאָקטאָר: כ'ווייס פֿון גאָר צו זאָגען!...
פֿריי. פֿריעד (פֿעשעט): אומברענגען!...
דאָקטאָר: כ'הער גאָר נישט וואָס איהר רעדט
פֿריי. פֿריעד (העשעט פויזט).

47 פֿריי. פֿריעד

דאָקטאָר: מיינע ליבע פרייליכס, איהר ברויכו ישת זיין
אזוי איינגעשפאָרט... אויב איהר וויינט, וואָס ס'איז געשטען מיט
מיר געווען און ווילט ס'זאָל ביי מיר מעהר נישט פאָרקומען - זאָלט
איהר זיין צו ניר וויכער!...

(ביידע שווייגען.)

דאָקטאָר: אזוי ווילט איהר, הייסט עס, איך זאָל מיר יא
אומברענגן...
פרייל, שטייער (אויפגעגאנגען): פאָרוואָס גראָד ווילט
איהר פֿון מיר, און איך זאָל אַרויסגען, און נישט פֿון איהר?
דאָקטאָר: וויל איהר זייט מעהר ערפֿהרען, פֿערשטענ-
דיגער... און וויינט, און זאָלן אַצינד מיט בייידען אויף אַ מאָל
נישט רעדן...
פרייל, שטייער: דאָס איז נישט אזוי וויכטיג...

דאָקטאָר: און... איהר קענט בעסער די פֿעהלעכענישען
פרייל, שטייער (שווייגט).

דאָקטאָר: נו... (פויזע).
פרייל, פרייעד (וויינגעדיג): וואָרט, לואיס... איך געה
אַריין איך וועל דיך דאָ איבערלאָזען מיט איהר... מיט דער שלאָנג.
דאָקטאָר (פֿיהרט איהר אָפּ, וואו ביי אַיטליכען טרונט פֿאלט
אויף איהר אָן אַ שטאַרקער געוויין): נו... דו וועסט זיך אזוי צו-וויי-
נען? מיצי, דו מוזט דאָך זיין מעהר איינגעהאַלטען! (אָפּ).
פרייל, שטייער (ויצט אַ טויטע).

דאָקטאָר (קומט צוריק, ערנסט שוויינגעדיג - געהט איבער'ן צי-
מער, בענגענט זיך מיט'ן בליק פֿון דער פרייל, שטייער, קוקט זיך אָן
אָהן רשון).

(פויזע).

דאָקטאָר: נו...
פרייל, שטייער: נו...
דאָקטאָר: איהר ווילט דאָך עפּיס ביי מיר פֿרעגען.
דוכט זיך?...
פרייל, שטייער: איך בין נישט אייער אויספֿאַרשונגס-
ריכטער, כּוואָל אייך נעמען אויפֿ'ן פֿעהלער...

48 פ. בימקא

דאָקטאָר: הו-ם... איהר ווילט און כּוואָל מיר צושיידען
מיט דער פרייל, פרייעד?...

פרייל, שטייער: יאָ...

דאָקטאָר: דורכאויס?...

פרייל, שטייער: אונפֿעד'נגסט...

דאָקטאָר: ס'הייסט: איהר גויט מיר!...

פרייל, שטייער: ווי איהר פֿערשטעהט...

דאָקטאָר: ר'ווייזט מיר אייערע ציין?...

פרייל, שטייער (ס'קאָכט שוין אין איהר): ניין... איך ווייז

אייך נישט די ציין... כּווייזט אייך גישט... איהר האָט אַ גרויסען

טעות!... איהר קענט טהון ווי איהר פֿערשטעהט!...

דאָקטאָר: און פֿאָרוואָס פֿערפֿאָלגט איהר מיר?...

פרייל, שטייער: איך פֿערפֿאָלג אייך?...

דאָקטאָר: קריכט מיר נאָך ווי אַ פֿינסטערער שטאָטען...

לאָזט מיר נישט קיין רגע אַליין... און וואָססט מיר אויס ווי אַ

געשפּענסט פֿאַר די אויגען?...

פרייל, שטייער: וויל איהר ליידט פֿון געוויסענפֿיסען...
עס וועקט זיך אין אייך דאָס געפֿיהל פֿון פֿערברעך, ווען איהר

פֿערברענגט מיט אַנ'אָנדערער; ס'דוכט זיך אייך: איך טהו דאָס, אָבער

דאָס קומט פֿון זיך אַליין!...

דאָקטאָר: וועניג קריכט איהר מיר נאָך אויף איטליכען

טריט?...

פרייל, שטייער: וואָס ווילט איהר? זאָל איך מיר גאָר

אינגאַנצען נישט ווייזען פֿאַר אייך?... נאָכדעם ווי איך האָב דאָ פֿער-

לירען צווישען די פֿיער ווענד דאָס הייליגסטע פֿון מיין נשמה, -

זאָל איך אינגאַנצען אויפֿהערען קומען צו אייך?...

דאָקטאָר: איך האָב עס אזוי ג. וואָלט פֿון אייך?...

פרייל, שטייער: אייער בענעמונג איז כמעט אַוועלכע...

דאָקטאָר: פֿערשטעהט איהר זעהר שלעכט, פרייל, שטיי-

ער... אייער בענעמונג איז אינגאַנצען אַנ'אָנדערע...

פרייל, שטייער: ס'קען זיין... כּוועל אייך אַבסאָלוט

נישט פֿרובען איבערשפּאַרען... איך בין אַנ'אָנדערע, פֿון גרונד

די אינטריינע

49 פ. בימקא

אויס—אנ'אנדערע א פרוי וואָס שפּילט אַזוי אויס ביי אַ מאַן
אַ חתן, אַ געלייבטען—אַלץ-איינס, ווערט שפּעטער אַנ'אנדערע;
וואָס ווייסט איהר נישט?

דאָקטאָר: יאָ... כ'ווייס...

פּרייַל. שט'יער: ביי אַזאַ פּרוי קאָנצענטרירען זיך אַלע
געדאַנקען אַרום דעם איינעם געדאַנק: דאָס דער דאָזיגער מאַן זאָל
געהערען אויף אייביג צו איהר! און וואָס איז דער וואונדער אויב
ביי מיר איז ס'אייגענע געשעהן, און איהר זייט דער חתן פֿון אַנ'
אנדערע?

דאָקטאָר: נו... יאָ... איהר זייט גערעכט... (פּויע) גוט...
פּרעג איך אַזוי: ווי איז, אַז יענע פֿערשווינדט אויך אַצינד פֿון
האַרצוגוט?

פּרייַל. שט'יער (רעדפֿרעהט): אָבער דאָס בלייבט ריכטיג
אַזוי...

דאָקטאָר: קען איך אײַך פֿאַרלוירן גישט זאָגען... נאָר
נעהמט אָן, אַז דער איז אַזוי...

פּרייַל. שט'יער: דאָס בערוהיגט מיך דאָן זעהר פֿיל...
מעהר: איהר אַליין בערוהיגט זיך... אייער געוויסען איז בערוהיגט...
אויב איהר קענט עס בעווייזען, איז עס אַ גרויסער זיג פֿון אייער
כאַראַקטער, פֿון אייער פּערזענליכקייט... פֿאַר מיר איז דער גע-
ווינס, וואָס ס'בלייבט מיר שוין קײַנער מעהר גישט איבער אין
וועג, און האָב נישט מעהר ווי צו ווירקען אויף אײַך, אַז איהר
זאָלט מיט מיר חתונה האָבען...

דאָקטאָר: און אַז איך האָב יענער ליב?

פּרייַל. שט'יער: אַרויסרייסען—די ליבשאַפט...

דאָקטאָר: חום... (פּערטראַכט) כ'ווייס נישט ווי אַזוי ס'איז
געווען... איהר זייט געקומען... איך האָב געהאַט שרעקליכע קאַפּ-
שמערצען... דער ווײַן האָט מיך פֿער'שכור'ט... איך האָב זיך פֿער-
געסען... אַנ'אומגליק...

פּרייַל. שט'יער: יאָ... איך האָב עס כּמעט זיך אַליין
גענומען דאָס אומגליק... ווייל—כ'האָב עס זיך געוואָלט נעמען...
כ'האָב געהאַט דערביי אַ גאַנץ גוט דורכגעטראַכטען אויפֿ

50 5. בימקא

טהו; איהר זייט געווען בערוישט... איך בין אויך געווען שפּור'לעך, —
אָבער אין אַ קליין קעמער'ל פֿון מח האָט נעטליעט אַ פֿונק פֿון
בעוואוסטזיין, פֿון פֿערשטאַנד...

דאָקטאָר: און צו וואָס האָט איהר עס געטוהן...
פּרייַל. שט'יער: ווייל כ'האָב זיך געהאַלטען אינ'ם אַל.
טען מיטעל: צו גיפֿט איז ס'פֿעכטע געגען-גיפֿט... אָבער אייער
אומגליק איז פֿאַר מיר פֿאַרגעזעהן אַ גליק...

דאָקטאָר: גליק?

פּרייַל. שט'יער: יאָ! אַ גליק!... דורכדעם וועט איהר
זיך מווען אַבזאָגען פֿון יענער...

דאָקטאָר: קענט איהר פֿערלאַנגען, אַז כ'זאָל אייער גליק
בעצאָהלען מיט מיין אומגליק?

פּרייַל. שט'יער: אַזוי פֿערשטעהט איהר דאָס?

דאָקטאָר: אודאי... איך האָב יענער ליב... נישט אַזוי
ליב ווי כ'ווייס, כ'וועל נישט קענען לעבען מיט אײַך—הייסט עס:
מיט מיין אומגליק?

פּרייַל. שט'יער: לעבט איהר אין טעות!... איהר פֿער-
שטעהט נישט, אַז אייביג קען נישט ווײַן אַזוי! אַצינד איז ביי אײַך
אַנ'איבערגאַנג; און דער איבערגאַנג האָט זיינע וועהען; זיי פֿער-
ש פֿון שרעקליכע שמערצען, אָבער ווי באַלד דער קרויס איז
פֿאַר-איבער, דער הימעל לויטערט זיך אויס, ס'לעבען ווערט ביי
אײַך צוריק נאָרמאַל—זייט איהר שוין אַנ'אנדער מענש!

דאָקטאָר: אַזוי גלויבט איהר?

פּרייַל. שט'יער: יאָ... דער קאַפּ רייטערט זיך אויס...
די געדאַנקען ווערען קלאָר... און ס'הויבען זיך אָן וועבען פֿרי-
שע איינדריקען, פֿרישע איבערלעבונגען... עפּיס פֿערפֿלייגט אין
זכרון נאָך אַ פֿאַלדעלע, וועלכעס פֿערגעסט צו-ביסלעכעווייז, גראַד
ווי אַנ'אויסגעגראַבען שטיק ערד, וואָס פֿערגעסט פֿון זיך זעלבסט
מיט גראַז... פֿעהילט זיך... (פּויע) ס'איז די זון... די זון ברייט
עס אַדורך... בעפֿרוכפֿערט עס... און גראַזען וואַקסען אָן... פֿרישע
גראַזען... ס'קען זאָך אייביג נישט בלייבען וויסט...

דאָקטאָר: איהום...

די אינטריווע 51

פרייל. שטייער: דאָס איז די קראַפֿט פֿון לעבען!...
פרייל. פריעד (לויפֿט אַרײַן, פֿאַר אַרױף אויף זײַן ברוסט)
ווי בלייב דו ביסט!... לואיס, כִּקען שוין נישט זײַן אין דרינען!...
פרייל. שטייער (שטעהט-אויף): אַצינד געה איך אַוועק...
כאַ-כאַ-כאַ... ס'מאַכט עפּיס אויף מיר דעם איינדרוק, גראַד ווי די
פֿערטייגער מיטן בעשלידיגער פֿאַלגעווען זיך ביים געריכט...
איינער גיט צײט דעם אַנדערען אויף ערקלערונגען צו מאַכען...
(געהט ראַש אָפּ אין אַנדער צימער, האָט זי האַלט זיך אין טהיר, הערט:
זיך מעהר-וועניג אײַן צום געשפּרעך).
פרייל. פריעד (העשעט): אַזוי לאַנג האָסטו געהאַט צו
רעדען מיט איהר... אַזוי לאַנג...
דאָקטאָר (שווייגט).
פרייל. פריי: פֿאַרוואָס הייסטו איהר נישט געהן?...
דאָקטאָר: ביזט אַ קינד... (קושט איהר לײַכט אין קעפּעל)
כִּוועל איהר הייסען געהן!...
פרייל. פריעד: זי האָט אויף דיר אַנגעוואָרפֿען אַ שרעק!...
דאָקטאָר (סטאַרעט זיך האַלטען שטאַרקער): נײַן...
פרייל. פריעד: וואָס דען ביסטו אַזוי בלאָס? אַזוי צו-
געלעגט?...
דאָקטאָר: נו... נאָטירליך... האָב איך קײַן פֿערגעניגען
פֿון איהר נישט געהאַט...
פרייל. פריעד: כִּוײַס... אָבער וואָס קלעהרסטו צו
טהון?... לואיס... שענער לואיס?...
דאָקטאָר: כִּוײַס?...
פרייל. פריעד: קום, מ'וועט ביידע אַוועקפֿאַהרען!...
האַסט דאָך געברויכט קריגען אורלױב אין קליניק אויף צוויי חדשים...
דאָקטאָר: און דו גלויבסט, אַז זי וועט אַהין נישט
טרעפֿען?...
פרייל. פריעד: נו, האָסטו מורא פֿאַר איהר?...
דאָקטאָר: כִּוײַס?...
פרייל. פריעד: אַ... כִּזעה שוין: זי האָט דײַך איבער-
געשראַקען!...

דאָקטאָר: כִּבין דאָך נישט קײַן קינד!...
פרייל. פריעד: זי האָט דײַך אַבגע'סמ'ט... לואיס, ביסט
נאָך קײַנמאָל נישט געווען אַזוי צו מיר!...
דאָקטאָר: ווי?...
פרייל. פריעד: נעם מיך אַרום... לואיס—לאַך... לאַך!...
קוש מיר!... האָסט אַזוי פֿיל זאַפֿט געוויגען פֿון מײַנע ליפֿען!... פֿון
מײַנע באַקען!... צופֿלעכט מײַנע האָר... לואיס...
דאָקטאָר (וועט פֿערשטיינערט).
פרייל. פריעד: כִּזעה שוין מײַן אומגליק!... (צווייגט זיך)
דאָקטאָר (ערוואַכט): וואָס ווײַנסטו?... (קושט איהר לײַכט
אין קעפּעל).
פרייל. פריעד: כִּזעה, דו ביסט אַנאָדערע געוואָרען
צו מיר!... גאָר נישט דער אייגענער לואיס...
דאָקטאָר: יאָ... כִּבין אַנאָדערער... דאָס איז וואָהר...
אָבער דו ברויכסט דאָך נישט ווײַנען!...
פרייל. פריעד: איך האָב דײַך אַנגעוואוירען!... אָנגע-
וואוירען...
דאָקטאָר: דו האָסט זיך נישט איבערגעלעגט... מיצי, אַז
זי פֿערפֿאַלגט מיר, נאָך איידער דו ביסט מײַן כִּלה געוואָרען?...
פרייל. פריעד: נײַן... איך האָב געמײנט: אַז כִּוײַל
תנאים שרייבען, וועסטו זיך אינגאַנצען אַבקעהרען פֿון איהר...
דאָקטאָר: ס'וואָלט אפשר אַזוי טאַקי אויך געווען: זיבער
דו ביסט זיך אַלײַן שולדיג אין דעם...
פרייל. פריעד: כִּוײַס... כִּבין מיר אַלײַן שולדיג...
כִּהאַב מיר אַלײַן געטהון!...
דאָקטאָר: האָסט מיר צוגערעדט: כִּזאַל מיר נענטער אָב-
געבען מיט איהר, זיך אינעם פֿעהאַלטען, און זי האָט אויסגע-
נוצט אויף אַ געוועהר פֿאַר דײַנעטוועגען...
פרייל. פריעד: און איך האָב געמײנט: דו וועסט זיך
אַווערנאָך איבערצײגען אין איהר לײַכטזיניגקײַט, און ערשט ווי-
סען ווי מיר צו לעבען!...
דאָקטאָר: דאָס איז נישט געווען קײַן לײַכטזין...

אינטריגע פון אייך, און איהר וועט ביידע ליידען!... (מאָס אַ בע-
זענענע אַזוי ווי אַוועקצוגעהן).
פריי. פריעד (בעפאלט איהם מיט פרערען): לואיס!... לואיס!...
פריי. שטייער: לואיס!...

פארהאנג.

פריי. פריעד: יא... כ'האב איהר נאך אליין צוגע-
האלפן...
דאקטאר: ס'איז געווען א געדאנק, וואס האט געהאט די
געגענוויירקונג...
פריי. פריעד: כ'האב מיר שלעכט בערעכענט; וואס
כ'האב דין געברויכט אַבווענדען — האב איך דין אליין צוגערעדט.
דאקטאר: פערפאלען...
פריי. פריעד: געהסטו אַוועק פון מיר?...
דאקטאר: יא...
פריי. פריעד (שאַנט ויך אין קאפ אַריין): כ'האב גע-
וואוסט, אז זי וועט דין אַברעדען... ס'האָרץ האט מיר געזאגט:
ס'וועט מיר אַנ'אומגליק געשעהן...
דאקטאר: פערפאלען!...
פריי. פריעד: לואיס, דו מיינסט, אז דו וועסט זיך
עפּיס פערלייכטערען, אז דו וועסט חתונה האָבען מיט איהר? אן!
דו ווייסט גאָר נישט ס'אַראַ שווערע זי איז!... אַ כמורנע!... לואיס-
ס'איז מיר דיר אַ רחמנות! דו וועסט דין אייביג פיוולען אַזוי ווי
אין אַנ'אייז-קעלער...
דאקטאר (שווייגט).
פריי. פריעד: ס'איז אַ פרוי אָהן אַ ברעקעל וואַרימקייט.
קיין ברעקעל ליכט... אַ שוואַרצע קראה...
דאקטאר (קושט איהר אין קעפּעל): כ'געה צו איהר אויך
נישט אַריבער!...
פריי. פריעד (פערזאָנלעך): ווי?...
דאקטאר (בעמאָנט שאַרף): כ'געה צו איהר אויך נישט
אַריבער...
פריי. פריעד: דו האָסט נישט חתונה מיט איהר?...
דאקטאר: ניין...
פריי. שטייער (וואָס האָט ויך איינגעהערט, נעמט אַריין
פּעסט): איהר וועט יאָ חתונה האָבען מיט מיר!...
דאקטאר: ניין!... איהר זייט מיר ביידע פּרעמד! מיין
גליק מוז איך אַצינד געהן זוכען ביי אַנדערע... ס'איז געווען אַנ-
54 פ. בימקא

כאדזשי-מוראט

יודיש: מ. לאנדוי.

כאדזשי-מוראט, דער העלד פון טאלסטאין'ס דערק, האט
טראגט דעם אייגענעם נאמען, איז נישט קיין אויסגעטראכט-
טע געשטאלט, נאך א לעבעדיגער מענטש מיט הייסען בלוט,
וואס האט נאך גאר נישט לאנג געהאלטען אין שרעק די
גרויסע רוסישע ארמעען אויף קאוקאז. דער אונשטערב-
ליכער טאלסטאין, וואס האט אין דער יוגענד געדיענט אויף
קאוקאז, אלס אפיציר, האט אליין בייגעלעבט מאנאט גע-
טעהענישען, וואס זענען געווען פערצונדען מיט כאדזשי-
מוראטס נאמען.

אין דעמאדזיגען ווערן דעקט טאלסטאין אונ'ברחמנות'-
דיג אויף די גאנצע פאלשקייט פון די רוסישע רעגירונגס-
לייט, וואס האבען געשפיעלט א צוויי-פנימ'דיגע ראליע,
בשעת כאדזשי-מוראט איז איבערגעגאנגען צו די רוסען און
זי אויפריכטיג געוואלט מיטהעלפען אין זייער קאמף מיט
די קאוקאזער הארטנעקיגע 'פעלקערלעך'. און גלייכצייטיג
שילדערט טאלסטאין כאדזשי-מוראטס גבורות און מוט, זיין
פארקטער און ארט לעבען, און יעדעס זיטעל פון דעמאדז-
זיגען ווערן לאזט איבער נאך זיך א טיעפען רושם.

עלעגאנט ארויסגעגעבען

70
א ד ר ע ס ע:
פערלאג א. גיטלין, ווארשע
קראמי נאלעווקאווסקע № 1

Księgarnia Wydawnictwo
E. GITLINA, WARSZAWA
Nalewki, Kramy Nalewkowskie № 1.